

អលើយ៉ា - លខេមួយ

ទីមួយ និង ទីចុងក្រោយ

Jeff Pippenger

2023-07-31

សចក្កតិចុលនៃការណ៍បិទបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
បានដាក់ចេញនូវសចក្កតិសន្យាអំពីហោរា អលើយ៉ា ដល់នឹងលទ្ធផលជាមួយនឹងសារមួយ
មុនចុងដៃអសុចារយ និងគួរឱ្យសង្ស័យនៃខុសឆ្គងនៃព្រះអម្ចាស់។

មើលចុះ ខ្ញុំនឹងចាត់អលើយ៉ា ជាពុទ្ធិកម្ម មកឯអនុករណ៍គុណ មុនចុងដៃធំ
និងគួរឱ្យសង្ស័យនៃខុសឆ្គងរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់៖
ហើយលោកនឹងបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកឪពុករបស់ពួកគេ
ក្នុងលោកខ្ញុំមកវាយផែនដីដោយបណ្តាសា។ ម៉ាទ្រាគី 4:5, 6។

ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា «ចុងដៃអសុចារយ
និងគួរឱ្យសង្ស័យស្តាប់ស្តាប់នៃព្រះអម្ចាស់» ឬ «សចក្កតិបណ្តាសា» ដល់ព្រះទ្រង់វាយ
«ផែនដីដោយវា» នោះ ក៏គួរមានបង្ហាញដោយនិមិត្តរូបផងដែរថាជា
«គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ» ឬ «ព្រះពិរោធរបស់ព្រះ» នៅក្នុងសង្ខេបវិវរណៈ។ ជំពូកទីដប់ប្រាំនិវរណៈណែនាំអំពីបិទបញ្ចប់នៃសន្យាចាស់នៃគ្រោះកាចចុង
ក្រោយដៃអសុចារយ និងគួរឱ្យសង្ស័យស្តាប់ស្តាប់នៃទាំងប្រាំពីរនៅក្នុងជំពូកទីដប់ប្រាំមួយ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញទិសដៅមុខមួយទៀតនៅស្ថានសួគ៌ ធំ និងអសុចារយ
គឺទេវតាប្រាំពីរមានគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ
ដុបិតនៅក្នុងគ្រោះកាចទាំងនោះ សចក្កតិក៏បង្ហាញរបស់ព្រះគួរមានបំពេញសម្រេច។

ហើយខ្ញុំបានឃើញដូចជាសមុទ្រកញ្ចក់មួយលាយជាមួយនឹងភ្នំលើង។
ហើយអស់អន្តរកាលនៃល្អិតស្រពិលសាហារា លឿងរបស់វា លឿងញញឹមរបស់វា
និងលឿងនៃនរណៈម្នាក់របស់វា ឈរនៅលើសមុទ្រកញ្ចក់នោះ
ទាំងកាន់ពិធីរបស់ព្រះ។ ហើយពួកគេច្រៀងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ
ជាអនុកបម្រើរបស់ព្រះ និងបទចម្រៀងរបស់កូនចៀមថា៖ «ព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាងអើយ ក៏ចុះការរបស់ទ្រង់ធំធេង ហើយអសុចារយណាស់!
ឱព្រះមហាក្សត្រនៃពួកបរិសុទ្ធជអើយ ផ្សព្វផ្សាយរបស់ទ្រង់សុចរិត ហើយពិតគ្រប់។
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើនរណាមិនក្តៅខ្លួនខ្លាំង
ហើយមិនលឺកតម្កើងព្រះនាមទ្រង់? ដុបិតមានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលបរិសុទ្ធ។
ដុបិតគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នឹងមកថ្វាយបង្គំនាំចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់
ព្រោះការវិនិច្ឆ័យទាំងឡាយរបស់ទ្រង់បានសម្រេចយ៉ាងយឺតយ៉ាវ»។

បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានមើល ហើយ មើលចុះ
ព្រះវិហារនៃស្រីសាលឧត្តមសក្កីភាពនៅស្ថានសួគ៌ គួរមានបើកចំហ។
ហើយទេវតាទាំងប្រាំពីរ បានចេញពីព្រះវិហារ ដោយកាន់ទុក្ខខន្តទាំងប្រាំពីរ
ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទស្សន៍សុទ្ធជអើយ ហើយមានខ្ពស់ក្បែររាត់មាសក្រវាត់នៅឡើង។
ហើយសត្រូវមានជីវិតមួយក្នុងចំណោមសត្រូវមានជីវិតទាំងបួន
បានប្រគល់ព័ន្ធមាសទាំងប្រាំពីរ ដល់ពេញដោយព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ដល់ទេវតាទាំងប្រាំពីរ គឺព្រះអង្គគង់លែមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បបដានិច្ចចតុរោ។
ហើយព្រះវិហារ ត្រូវបានបំពេញដោយផ្កាផ្សេងៗ ដល់មកពីសិរីលុអរបស់ព្រះជាម្ចាស់
នឹងពីព្រះចេស្តារបស់ព្រះអង្គ
ហើយគុមាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបានឡើយ
ទាល់តែខ្ញុំខ្លួនទេវតាទាំងប្រាំពីររបស់ទេវតាទាំងប្រាំពីរ បានសម្រេចចប់សព្វគ្រប់។ វិរណៈ
15:1-8។

ហេតុដ៏ល្អ «គុមាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបាន
រហូតទាល់តែគ្រូនោះកាច់ទាំងប្រាំពីររបស់ទេវតាទាំងប្រាំពីរត្រូវបានបំពេញសម្រេច» គឺថា ឱកាស
ដ៏មុបិទទួលបានសេចក្តីសង្គតិសង្គត្រូវបានបិទនៅពេលព្រះវិហារត្រូវបានពេញដោយផ្កា
ផ្សេងៗនៅក្នុងជំពូកទីដប់ប្រាំ។
ពេលវេលាសាកល្បងដល់មនុស្សជាតិត្រូវបានប្រទានឲ្យសម្រាប់ប្រើប្រាស់
ហើយស្ត្រីរស់នៅក្នុងសង្គតិសង្គត្រូវបាន នោះក៏បានបញ្ចប់នៅពេលនោះដែរ។
នៅពេលឈានដល់ចំណុចនោះក្នុងកាលវេលា «ចុងដៃជំងឺ
និងគ្រូឲ្យនូវធុរកិច្ចរបស់ព្រះអម្ចាស់» ដល់យ៉ូហានហៅថា «គ្រូនោះកាច់ចុងក្រវាញទាំងប្រាំពីរ»
នឹងត្រូវបានចាក់បង្កបញ្ចេញ មុនការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ម៉ាឡាគីបានហៅថាថា «គ្រូឲ្យនូវធុរកិច្ច» ហើយអសោយកំណត់សម្គាល់វាថាជា
«កិច្ចការចម្បងកែ» របស់ព្រះ។

ដុបិតព្រះអម្ចាស់នឹងក្រវាញឡើងដូចជានៅក្នុងពេលសឹម
ទ្រង់នឹងមានព្រះពិរោធដូចជានៅផ្ទះលង់គឺបៀន
ដ៏មុបិទនឹងប្រព្រឹត្តកិច្ចការរបស់ទ្រង់ គឺកិច្ចការដ៏ចម្បងកែរបស់ទ្រង់
ហើយសម្រេចអំពើរបស់ទ្រង់ គឺអំពើដ៏ចម្បងកែរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ
កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿជានូវអ្នកចម្លងឡើយ
ក្នុងចំណងរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានរឹតបន្តតឹងឲ្យខ្លាំងឡើង
ព្រោះឧត្តមបានឮពីព្រះអម្ចាស់យោងតាមពេលវេលា អំពីសេចក្តីវិនាសមួយ
ដល់បានសម្រេចទុកលើផែនដីទាំងមូល។ អសោយ 28:21, 22.

ទោះបីជា «កិច្ចការចម្បងកែ» របស់ព្រះគ្រូបដណ្តប់ «ផែនដីទាំងមូល» ក៏ដោយ
ការបំផុសគំនិតបានបញ្ចេញយ៉ាងច្បាស់ថា
ការបង្កបញ្ចេញនៃគ្រូនោះកាច់ទាំងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះបង់ជាតិមួយ។

«ប្រជាជាតិនានាបរទេសនឹងដើរតាមគំរូរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។
ទោះបីជានាងជាអ្នកនាំមុខក៏ដោយ ក៏បុគ្គលិកដ៏ល្អនោះនឹងមកលើប្រជាជនរបស់យើង
លើនូវគ្រប់ផ្នែកនៃទាំងអស់នៃពិភពលោកដដែល»។ Testimonies, volume 6, 395.

«នៅពេលដែលអាមេរិក ដល់នឹងស្ថិតភាពខាងសាសនា នឹងរួមដៃមួយសម្រាប់
ក្នុងការបង្កើនមនសិការ និងបង្កើនមនុស្សឲ្យគោរពចុងស្រីប្រទេសក្នុងកុលាយ
នោះប្រជាជននៃគ្រូបុរេទេវតាទាំងអស់នៅលើផែនដី
នឹងត្រូវដឹកនាំឲ្យផ្ទុយតាមគំរូរបស់នាង»។ Testimonies, volume 6, 18.

គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នឹងបំពេញពេលវេលាពេលវេលារបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែ
«ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ» ដល់បងស្រីរីក កំណត់ថាជា «ការបំផុសគំនិត» និង
«ពេលវេលានៃការវិនិច្ឆ័យបំផុសគំនិតរបស់ព្រះ» ដូចដែលនាងក៏ហៅបុរេគុតិសាស្ត្រដដែលចាប់ផ្តើម
តើមិននៅច្បាប់ចុងអែទីកុយក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ
មិនមែនជាគ្រូនោះកាច់ចុងក្រវាញទាំងប្រាំពីរនោះទេ។

«មានពលមួយកំពុងមកដល់ ដលៃក្រីក្រវិនិយោគរបស់ព្រះ
នឹងត្រូវបានផ្ទុះឡើងវិញស្ថានភាពនៅក្នុងស្រុករបស់យើង
ដោយមានន័យពិសេសមួយ។ អ្នកគ្រប់គ្រងនៃដាតិរបស់យើង
តាមរយៈការអនុម័តច្បាប់ នឹងបង្កឱ្យគោរពក្រីក្រយូងអែទីក្រុម ហើយដូចនេះ
ប្រជាជនរបស់ព្រះ នឹងត្រូវនាំឱ្យស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងធំ។
នៅពេលដែលដាតិរបស់យើង ក្នុងក្រុមប្រឹក្សានីតិបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួន
នឹងអនុម័តច្បាប់
ដើម្បីបិទបង្គំមនសិការរបស់មនុស្សទាក់ទងនឹងសិទ្ធិសាសនារបស់ពួកគេ
ដោយបង្កឱ្យកាន់ខ្ជាប់ការគោរពចុងអែទីក្រុម
ហើយប្រើអំណាចសង្កត់សង្កិនប្រឆាំងនឹងអ្នកដលៃក្រីក្រស្រែប្រែទីប្រាំពីរ
នោះក្រីក្រវិនិយោគរបស់ព្រះ
នឹងត្រូវបានផ្ទុះឡើងវិញស្ថានភាពនៅក្នុងស្រុករបស់យើង
សម្រាប់គោលបំណងទាំងអស់ដាក់ស្កត់ដៃ; ហើយការបោះបង់ជំនឿថ្នាក់ជាតិ
នឹងត្រូវបានតាមបន្តដោយការវិនាសថ្នាក់ជាតិ»។ Review and Herald, December 18,
1888.

សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ដលៃបងស្រី វ៉ាយក៍ កំណត់ថាជា «ការបំផ្លាញជាតិ»
ចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់ចុងអែទីក្រុមថ្នាក់ជាតិចូលជាធរមាន
ហើយសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃ «កិច្ចការចម្បូលកែ» របស់ព្រះ
ទោះបីជាកិច្ចការចម្បូលកែរបស់ព្រះ តាមន័យជាក់លាក់ជាងនេះ
គឺជាគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរក៏ដោយ។
រូបភាពពេញលេញនៃកិច្ចការចម្បូលកែរបស់ព្រះ
លេចចេញមកនៅពេលការដោះចេញពីអហេស៊ីប
ត្រូវបានបន្តមើលទៅក្នុងខុសបែនទាត់នៃសេចក្តីជំនុំជម្រះប្រតិបត្តិរបស់ព្រះ។
គ្រោះកាចនៅអហេស៊ីប ទោះបីមានចំនួនដប់ក៏ដោយ ត្រូវបានបង្កើតជាពីរផ្នែក
បីដំបូង ត្រូវបានបំបែកឱ្យខុសពីប្រាំពីរចុងក្រោយ។ ដូចនេះ ការដោះចេញពីអហេស៊ីប
បង្ហាញអំពីរយៈពេលមួយ ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយគ្រោះកាចបីដំបូង
ដលៃចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការបំផ្លាញជាតិរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបន្តរហូតដល់
មីកលៃ ក្រោយរយៈពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សត្រូវបានបិទ។

«ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះនឹងត្រូវនាំមកលើអស់អ្នកដលៃកំពុងស្រវឹងរកការសង្កត់សង្កិន
និងបំផ្លាញប្រជាស្ថានរបស់ទ្រង់។ ការអត់ធ្មត់យូររបស់ទ្រង់ចំពោះមនុស្សអាក្រក់
ផ្ទុះឡើងវិញមនុស្សកាន់តែក្តៅហោសក្នុងការរំលង
ប៉ុន្តែទេណ្ឌឧកម្មរបស់ពួកគេទោះជាយឺតយ៉ាវក៏ដោយ ក៏នៅតែប្រកាន់
នឹងគួរឱ្យសង្ស័យខ្លាំង ឬបិតាត្រូវបានពន្យាយយូរ។ “ព្រះយេស៊ូវនឹងក្រោកឡើង
ដូចនៅក្នុងពេលវេលា ទ្រង់នឹងព្រះពិរោធ ដូចនៅក្នុងក្រុងគីបៀន
ដើម្បីបិទបង្គំមនុស្សប្រតិបត្តិកិច្ចការរបស់ទ្រង់ គឺជាកិច្ចការចម្បូលកែរបស់ទ្រង់
ហើយបំពេញអំពើរបស់ទ្រង់ គឺជាអំពើចម្បូលកែរបស់ទ្រង់។” អសោយ 28:21។
ចំពោះព្រះដ៏មេត្តាករុណារបស់យើង ការដាក់ទេណ្ឌឧកម្មគឺជាអំពើចម្បូលកែមួយ។
“ដូចជាយើងរស់នៅ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
យើងមិនសប្បាយចិត្តនឹងសេចក្តីស្តាប់របស់មនុស្សអាក្រក់ទេ។” អសោយ 33:11។
ព្រះអម្ចាស់គឺ “ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណ យឺតនឹងខឹង
ហើយបរិបូរដោយសេចក្តីល្អ និងសេចក្តីពិត ... អត់ទោសអំពើទុច្ចរិត ការរំលង
និងអំពើហាហា” ទោះយ៉ាងនោះក៏ដោយ ទ្រង់

“មិនអាចរាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្សមានទោសបានឡើយ។” “ពុទ្ធវិញ្ញាណក្ខន្ធនឹងខឹង
ហើយមានប្រទូជានុភាពយ៉ាងធំ
ហើយទ្រង់មិនដោះលែងមនុស្សអាក្រក់ជាដាច់ខាតឡើយ។” និក្ខមន៍ 34:6, 7; ណាហ្គីម
1:3។ ដោយអំពើគួរឲ្យសង្ស័យដែលខូចក្នុងសច្ចក្រឹតសុចរិត
ទ្រង់នឹងបញ្ជាក់សិទ្ធិអំណាចនៃក្រឹតយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ដល់គ្រប់អ្នកដែលបានជាន់កម្ពុច។
ភាពផ្ទុះផ្ទុះនៃការសងសឹកដល់កំពុងរង់ចាំអ្នករាល់ អាចវិនិច្ឆ័យបានតាមរយៈការ
សុទ្ធាក់សុទ្ធវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងការប្រតិបត្តិយុត្តិធម៌។
ប្រជាជាតិដែលទ្រង់អត់ធ្មត់ជាយូរ ហើយដល់ទ្រង់នឹងមិនវាយប្រហារ
រហូតទាល់តែមានបំពេញខ្លួនពេញនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់វាទៅក្នុងបញ្ជីរបស់ព្រះ
នោះនោះទើបផុតនឹងជីវិតដែលព្រះពិរោធ
ដល់គុមានលាយដោយសច្ចក្រឹតមេត្តាករុណាឡើយ។»

«កាលណាព្រះគ្រីស្ទបញ្ចូលការអង្កររបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
នោះព្រះពិរោធដល់គុមានការលាយបញ្ចូល
ដល់បានគំរាមទុកលើអស់អ្នកដែលថ្ងាយបង្កគំរាមសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយទទួលសញ្ញារបស់វា (វិវរណៈ 14:9, 10) នឹងត្រូវចាក់ស្រោចចេញមក។
គ្រោះកាចដល់បានផ្តល់លក្ខណៈលើស្រុកអស្ចារ្យ
នៃពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ជិតនឹងប្រទេសលោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នានឹងសច្ចក្រឹតនិច្ចវេទនាដែលគួរឱ្យភ័យខ្លាច
និងទូលំទូលាយជាងនោះ ដល់នឹងផ្តល់កម្រិតលើលោកីយ៍
មុនពេលការងារនោះចុងក្រោយនៃប្រជានុគ្រូរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
អ្នកទទួលវិវរណៈមានបុរសសន្តិ
ខណៈពេលពិពណ៌នាអំពីគ្រោះរទេនាដ៏គួរឱ្យរន្ធត់ទាំងនោះថា៖ «ដំបៅអាក្រក់
និងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងមួយ
បានកើតលើមនុស្សទាំងឡាយដែលមានសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ
ហើយលើអ្នកដែលថ្ងាយបង្កគំរាមរបស់វា»។ សមុទ្រនោះ
«បានក្លាយទៅជាឈាមដូចជាឈាមនៃមនុស្សស្លាប់ម្នាក់
ហើយគ្រប់ពុលដែលមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រក៏បានស្លាប់»។ ហើយ «ទន្លេ
និងបុរាណទីកន្លែងទាំងឡាយ ... បានក្លាយទៅជាឈាម»។
ទោះបីជាទន្លេក្នុងទាំងនេះគួរឱ្យភ័យខ្លាចយ៉ាងណាក៏ដោយ
សច្ចក្រឹតយុត្តិធម៌របស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏នៅតែរក្សាបានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញ។
ទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រកាសថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គសុចរិត ...
ពីព្រោះព្រះអង្គបានជំនុំជម្រះយ៉ាងនេះ។ ដូចពួកគេបានបង្ហាញឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ
និងពួកហោរា ហើយព្រះអង្គបានប្រទានឈាមឲ្យពួកគេផង
ពីព្រោះពួកគេសមនឹងទទួលដូចនោះ»។ វិវរណៈ 16:2-6។
ដោយការផ្ដន្ទាទោសប្រជានុគ្រូរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យស្លាប់
ពួកគេក៏ជាអ្នកទទួលកំហុសនៃឈាមរបស់អ្នកទាំងនោះ
ដូចជាប្រើឈាមនោះត្រូវបានបង្ហាញដោយដៃរបស់ពួកគេទាំងអស់។ ដូចគ្នានេះដែរ
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាសថា ពួកយូដានៅសម័យរបស់ព្រះអង្គមានទោសចំពោះឈាមទាំង
អស់នៃមនុស្សបរិសុទ្ធដែលបានបង្ហាញកាំងពីសម័យអប៊ែលមក
ដូចពួកគេមានវិញ្ញាណដូចគ្នា
ហើយកំពុងស្រងូតផ្លូវចិត្តដូចការដូចគ្នាជាមួយពួកយ៉ាតករនៃពួកហោរាទាំងនេះ។»

នៅក្នុងសច្ចក្រឹតនៃទេវតាបន្ទាប់មក អំណាចត្រូវបានប្រទានដល់ព្រះអាទិត្យ
«ឲ្យដុតមនុស្សដោយភ្លើង»។

ហើយមនុស្សសត្វរូបមានដុតដោយកម្មតទៅយ៉ាងខ្លាំង»។ ខ ៨, ៩។
ពួកហោរាបានពិពណ៌នាសូចនាករនៃផែនដីនៃគ្រាប់គ្រួសារឱ្យភ័យខ្លាចនេះដូច្នេះថា៖
«ផែនដីនេះកំពុងកាន់ទុកខ... ពីព្រោះផលចម្បងនៃវាលមានវិនាសហាក់ទៅ...
ដើមឈើទាំងអស់នៃវាលមានស្ថិតក្បែរមុខទៅហើយ
ពីព្រោះសេចក្តីអំណរមានស្ថិតហាក់ពីពួកកូនមនុស្ស»។
«គ្រាប់ពូជមានពុករលួយដុះដំណើរ យូរលំដាប់ស្បែកឱ្យស្លាប់ដុះ...
សត្វពាហនៈចង្វែរយ៉ាងណាទៅ! ហ្នឹងគឺក្បែរក្បែរដើមឈើចិត្ត
ពីព្រោះពួកវាគ្មានសូមទៅស៊ី... ទទួលនៃទឹកមានរឹងស្អាត
ហើយភ្នែកនៃវាលមានលក្ខណៈស្រស់ស្អាតទៅទៀតហើយសូចនាករ»។
«បទចម្លើយនៃកូនក្នុងព្រះវិហារនឹងក្លាយទៅជាសម្បត្តិយ៉ាងច្រើននៃនោះ
ព្រះអម្ចាស់យល្លោមមានព្រះបន្ទូលថា៖ នឹងមានសាកសពជាច្រើននៃគ្រាប់ទឹកនៃដៃ
គេនឹងបោះវាចោលដោយស្រងៀមស្រងាត់»។ យ៉ូអែល ១:១០-១២, ១៧-២០; អាម៉ូស ៨:៣។

«សេចក្តីរីករាយនៃទាំងនេះមិនមែនមានលក្ខណៈសកលទូទាំងពិភពលោកទេ
បើមិនដូច្នោះទេ អ្នកស្មានកាន់កាប់លើផែនដីនឹងគ្រប់គ្រងកាត់ផ្តាច់អស់ទាំងស្រុង។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វានឹងក្លាយជាការវាយប្រហារដ៏គួរឱ្យខ្លាចបំផុត
ដល់មនុស្សសុលាប័នមានស្ថានភាពមករហូត។ ការជំនុំជម្រះទាំងអស់លើមនុស្ស
មុនពេលការសាកល្បងបង្កើនមានបិទបញ្ចប់
មានលាយបញ្ចូលជាមួយនឹងសេចក្តីមកុតាករណ៍។ ព្រះលោហិតដ៏ល្អឆ្ងល់អង្គររបស់ព្រះ
គ្រីស្ទមានការពារមនុស្សសហមិនឱ្យទទួលខុសត្រូវពេញលេញនៃសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់ខ្លួន
ឡើយ; ប៉ុន្តែនៅក្នុងការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ ព្រះពិរោធក្បួរមានចាក់បង្កូរចេញ
ដោយគ្មានលាយបញ្ចូលជាមួយនឹងសេចក្តីមកុតាករណ៍ឡើយ។»

«នៅចុងនៃនោះ មនុស្សជាច្រើននឹងប្រាថ្នាចង់បានជម្រកនៃព្រះគុណមកុតាកររបស់ព្រះ
ដល់ពួកគេមានមើលងាយជាយូរមកហើយ។ “មើល ចុងទាំងឡាយកំពុងមក
ដុបិតព្រះអម្ចាស់យល្លោមមានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងបញ្ជូនទុក្ខភិតភ័យមកលើស្រុក
មិនមែនជាទុក្ខភិតភ័យខាងនំប៉័ង ឬការស្រុកទឹកទេ
ប៉ុន្តែជាទុក្ខភិតភ័យនៃការស្លាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយល្លោម។
ពួកគេនឹងរងរាល់ពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយទៀត
ហើយពីទិសខាងជើងរហូតដល់ទិសខាងកើត ពួកគេនឹងរត់ទៅរកមក
ដើម្បីស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយល្លោម ប៉ុន្តែមិនអាចរកឃើញឡើយ។” អាម៉ូស ៨:១១,
១២» The Great Controversy, 627-629.

នៅក្នុងអត្ថបទមុន មានសេចក្តីថា៖ «ជាតិសាសន៍ដ៏ល្អឆ្ងល់អត់ធ្មត់ចំពោះវាយ
ហើយទ្រង់នឹងមិនវាយប្រហារឡើយ ដរាបណាវាមិនទាន់បានបំពេញ
“កម្មវិធីនៃអំពើទុច្ចរិត” របស់វា នៅក្នុងបញ្ញត្តិគណនារបស់ព្រះ
នោះទីបំផុតវានឹងជីកពងនៃព្រះពិរោធ
ដល់គ្រប់ការលាយបញ្ចូលដោយសេចក្តីមកុតាករឡើយ»។
នាងក៏បានសរសេរនៅក្នុងកថាខណ្ឌខ្ពង់ដល់ថា៖ «គ្រោះកាចដល់ផលកំលាំងស្រុកអស្ថិរ
នៃពេលដល់ព្រះជិតនឹងរងនោះអ៊ីស្រាអែល
នោះមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នានឹងសេចក្តីជំនុំជម្រះដល់គ្រួសារឱ្យភ័យខ្លាច
និងទូលំទូលាយជាងនោះ ដល់នឹងផលកំលាំងមកលើពិភពលោក
មុនពេលការដោះចុងក្រោយនៃប្រជាជនរបស់ព្រះមកដល់»។ ជាតិនោះ (សហរដ្ឋអាមេរិក)
ដល់បំពេញ «កម្មវិធីនៃអំពើទុច្ចរិត»
នឹងរងគ្រោះកាចស្រដៀងនឹងគ្រោះកាចទាំងដប់នៅស្រុកអស្ថិរ។

គរោះកាចនានានៅសុរកអសើបក្សរមានបងចកៃជាពីររយៈកាល។
គរោះកាចបីដំបូងមានផលកលើមនុស្សទាំងអស់
ប៉ុន្តែគរោះកាចបុរាណចុងក្រោយមានផលកតលើជនជាតិអសើបប៉ុណ្ណោះ។

នៅថ្ងៃនៃនោះ ខ្ញុំនឹងញកែសុរកក្នុងនៃ
ដល់ជាកន្លងដល់បុរាណសុរករបស់ខ្ញុំសុនាកន្លោះ
ដើម្បីកុំឲ្យមានហ្វូងរុយនោះទ្វីយ ដើម្បីឲ្យអ្នកមានដឹងថា
យើងជាព្រះយេស៊ូវ នៅកណ្តាលផែនដី។ និក្ខមន៍ 8:22។

គរោះកាចបីយ៉ាងដំបូងនោះអសើបមានផលកមកគ្រប់ទីកន្លងដល់ ប៉ុន្តែតែបន់ក្នុងនៃ
ជាទីដល់ជនហាប្រើរស់នៅ មិនមានទទួលបានគរោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណរបស់អសើបទេ។
សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាបុរាណសេដ្ឋកិច្ចដល់ពេញតែដំណើរច្រើនរបស់ខ្លួនឲ្យពេញ
នូវពេលវេលាបំផុតដោយអាក្រក់បំផុត។ នៅចំណុចនោះ
ការបោះបង់ជំនឿរបស់ជាតិ ក្សរមានបន្តដោយការបំផ្លាញរបស់ជាតិ
ប៉ុន្តែកែវិនិច្ឆ័យនៃសេដ្ឋកិច្ចបណ្តាលឲ្យមានការបំផ្លាញរបស់ជាតិ
ក្សរមានលាយឡំជាមួយនឹងសេចក្តីមត៌កាករណ៍ រហូតដល់មីកាអលែយឡើង
ហើយពេលវេលានៃព្រះគុណក្សរមានបិទសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់។
នៅពេលវេលាបំផុតដោយអាក្រក់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក
អ្នកភាគច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដល់ឡើយនេះអាចជាអ្នកក្នុងស្រុកប្រទេស
និងក្រុមប្រឹក្សាចំពោះអំណាចគ្រប់គ្រង ហើយទទួលបានសញ្ញារបស់សត្វសាហារ។ នៅពេលនោះ ប
ញ្ញាបំផ្លាញដោយអាក្រក់ក្នុងការសាកល្បងខាងវិញ្ញាណសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែល
នៅខាងក្រៅអាងនេទីសុត។ ចាប់ពីចុងដោយអាក្រក់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក
រហូតដល់មីកាអលែយឡើង គឺជាការប្រមូលចូលយ៉ាងធំរបស់កម្មវិធីម៉ោងទីដប់មួយ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់មានបិទចំពោះយើងអ្នកទាំងឡាយដែលក្សរទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្លឺផ្ទៃស្របប្រទេស
ថ្ងៃបុរាណ មុនពេលវេលាបំផុតដោយអាក្រក់មកដល់។

«កាន់តែច្រើនឡើងៗ ពេលវេលាដែលផុតទៅ វាកាន់តែបែងបាក់ឲ្យយើងច្បាស់ថា
សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់។ ដោយភ័យខ្លាច
និងទឹកជំនន់ និងការញ្ជួយដី ព្រះអង្គកំពុងព្យាយាមដល់អ្នករស់នៅលើផែនដីនេះ
អំពីការយាងមកជិតរបស់ព្រះអង្គ។ ពេលវេលាកំពុងខិតជិតមកដល់
នៅពេលដែលវិបត្តិដ៏ធំក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃលំដាប់នឹងមកដល់ គឺនៅពេលដែល
លំដាប់នាក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះនឹងក្សរមានសង្គតិដោយការចាប់អារម្មណ៍
យ៉ាងខ្លាំង និងដោយសេចក្តីភ័យខ្លាចដល់មិនអាចពណ៌នាបាន។
សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះនឹងបន្តតាមគុណកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័ស—ភ័យខ្លាច និងទឹកជំនន់
និងការញ្ជួយដី ព្រមទាំងសង្គ្រាម និងការបង្ហូរឈាម។»

«អូ សូមឲ្យបុរាណជនមានសុភាពលេចនៃការយាងមកទស្សនារបស់ខ្លួន! នៅមាន
មនុស្សជាច្រើនដែលមិនទាន់បានឮសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងក្នុងសម័យនេះ
នៅឡើយ។ នៅមានមនុស្សជាច្រើនដែលព្យាយាមព្យាយាមព្រះកំពុងតែស្ងៀមស្ងៀម។
ពេលវេលាដែលសេចក្តីជំនុំជម្រះបំផ្លាញរបស់ព្រះ គឺជាពេលវេលាដែលសេចក្តីមត៌កាករណ៍
សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមិនផ្តល់ឱកាសរៀនដឹងថា អ្វីជាសេចក្តីពិត។
ព្រះអម្ចាស់នឹងទតមើលពួកគេដោយព្រះហឫទ័យទន់ភ័យនោះ។
ព្រះហឫទ័យនៃសេចក្តីមត៌កាករណ៍របស់ទ្រង់ក្សរមានប៉ះពាល់;
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់នៅតែលោតសន្លឹងចេញដើម្បីសង្គ្រោះ
ខណៈដែលទ្រង់ក្សរមានបិទចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលមិនព្រមចូល។»

«សេចក្តីមតិគតាករណ៍របស់ព្រះ គួរមានបង្ហាញក្នុងការអត់ធ្មត់យូររបស់ទ្រង់។
ទ្រង់កំពុងទប់ស្កាត់ការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ទ្រង់
ដោយរង់ចាំឱ្យសារព្រះមានគួរមានបុរាណទៅដល់មនុស្សទាំងអស់។ អូ
បុរសិបប្រិយជាសត្វរបស់យើងនឹងមានអារម្មណ៍ ដូចដែលពួកគេត្រូវតែមាន
ចំពោះការទទួលខុសត្រូវដែលស្ថិតលើពួកគេ
ក្នុងការបុរាណសារព្រះយេស៊ូវដែលសេចក្តីមតិគតាករណ៍ទៅកាន់លោកិយ
នោះការងារដ៏អស្ចារ្យមួយនឹងគួរមានសម្រេចឡើង!» Testimonies, volume 9, 97.

ក្នុងអត្ថបទមុន នាងបានបញ្ជាក់ថា «ពេលវេលានៃការជំនុំជម្រះបំផ្លាញរបស់ព្រះ
គឺជាពេលវេលានៃព្រះគុណសម្បត្តិអនុក្រាបទាំងឡាយដែលមិនដែលមានឱកាសរៀនដឹងថា
អ្វីជាសេចក្តីពិត»។ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ នាងបានយោងដល់អំឡុងពេលនោះថា
«គ្មានសេចក្តីលំហក់»។

«ខ្ញុំបានឃើញថា ថ្ងៃដែលបុប្ផបរិសុទ្ធ គឺជាជញ្ជាំងបំបែក
ហើយនឹងនាំគ្នាដាច់ជញ្ជាំងបំបែក រវាងអ្វីស្អាតល្អពីរបស់ព្រះ និងអ្នកមិនជឿ;
ហើយថ្ងៃដែលបុប្ផនោះជាបញ្ចហ្នឹង
ដដែលនឹងបង្ហាញបង្ហាញចិត្តរបស់ពួកបរិសុទ្ធជាទីសុឡាញ់របស់ព្រះ ដល់កំពុងរង់ចាំ។
ហើយប្រសិនបើអ្នកណាមិនទាន់បានជឿ ហើយបានកាន់ថ្ងៃដែលបុប្ផ
ហើយបានទទួលព្រះពរដែលអមដោយវា បន្ទាប់មកបោះបង់វាចោល
ហើយរំលងបញ្ចេញតួបរិសុទ្ធ នោះពួកគេនឹងបិទទ្វារក្នុងបរិសុទ្ធចំពោះខ្លួនឯង
ជាការពិតប្រាកដដូចជាមានព្រះមួយអង្គដែលគ្រប់គ្រងនូវស្ថានសួគ៌ខាងលើ។
ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះមានកូនចៅ ដដែលមិនទាន់យឺត និងមិនទាន់កាន់ថ្ងៃដែលបុប្ផ។
ពួកគេមិនបានបដិសេធពន្ធលើអំពើវាទ។ ហើយនៅដើមកាលនៃគ្រូរូបនោះ
យើងគួរមានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខណៈដែលយើងចង់ទៅ
ហើយបុរាណអំពីថ្ងៃដែលបុប្ផកាន់តែពេញលេញ។ ការណ៍នេះបានផ្ទុយពីឱ្យពួកជំនុំ
និងពួកអាជ្ញាធរនៃសុភមង្គលនោះ ខឹងក្រោយយ៉ាងខ្លាំង
ពីព្រោះពួកគេមិនអាចបដិសេធសេចក្តីពិតអំពីថ្ងៃដែលបុប្ផបានឡើយ។
ហើយនៅពេលនោះ ពួកអ្នកដែលព្រះបានផ្ទុយពីសេចក្តីទាំងអស់
បានឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា យើងមានសេចក្តីពិត ហើយពួកគេបានចង្អុល
ហើយទុំទុំការបៀតបៀនជាមួយយើង»។ A Word to the Little Flock, 18, 19.

ទោះបីបានកែប្រែបែបនិច្ចបន្តច្បាប់ដោយ
បទអត្ថបទដដែលដដែលទើបតែបានដកស្រង់មកនេះ ក៏មាននៅក្នុងសៀវភៅ Early
Writings ផងដែរ។ នៅក្នុងសៀវភៅនោះ
នាងបានបញ្ជាក់សេចក្តីអធិប្បាយអំពីសេចក្តីថ្កុលថ្កើងរបស់នាងទាក់ទងនឹង “the time of
trouble.” A Word to the Little Flock គឺជាសៀវភៅបោះពុម្ពពេញលេញដំបូងរបស់ពួក
Millerites ដែលសម្លេងគ្នា ហើយបានខកចិត្ត បន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ Great
Disappointment នៅថ្ងៃទី 22 ឧសភា ឆ្នាំ 1844 ហើយជាច្រើនទសវត្សរ៍ក្រោយមក ន
ៅពេលដែលអ្នកកសាងមូលដ្ឋានយកជូនកែខុសៗនៃសៀវភៅតូចនោះមកបញ្ចូលក្នុង
សៀវភៅ Early Writings ពួកគេបានបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ថា “the time of trouble”
ដែលបានសំដៅដល់នោះ មិនមែនជាគ្រោះកាចទាំងបុរាណពីរចុងក្រោយទេ
ដូច្នេះនៅពេលគ្រោះកាចទាំងបុរាណពីរចុងក្រោយគួរមានចាក់បង្កូរចេញ
នោះគ្មានសេចក្តីមតិគតាករណ៍ណាមួយឡើយនឹងការជំនុំជម្រះទាំងនោះឡើយ។

«១. នៅទំព័រ ៣៣ មានសេចក្តីដូចខាងក្រោម៖ “ឧញ្ញ្យាសយធិញ្ញថា ថងសៃបុប្ផន៍បរិសុទ្ធទ គឺជា ហធិយនីនន្តរោគដោ ជញ្ញដាងបំបកែរវាងអិស្ការអលៃពិតរបស់ព្រះ និងពួកមិនជឿ ហធិយថា ថងសៃបុប្ផ គឺជាបញ្ញាដាងសំខាន់នៃនឹងបង្កបបង្កមចិត្តរបស់ពួកបរិសុទ្ធជាទីសុខាញ្ញរបស់ព្រះ ដលៃកំពុងរង់ចាំ។ ឧញ្ញ្យាសយធិញ្ញថា ព្រះទ្រង់មានកូនៗដលៃមិនទាន់យធិញ្ញ និងមិនទាន់កាន់ថងសៃបុប្ផ។ ពួកគមើនមានបដិសធម៌នលីអំពីរឿងនេះទេ។ ហធិយន្តរោគដើមនៃគ្រូទុក្ខខរទេនា យធិនក្សរមានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ ខណៈដលៃយធិនមានចេញទៅ ហធិយបុរកាសអំពីថងសៃបុប្ផឲ្យមានពេញលេញជាងមុន។”»

«ទស្សនៈនេះក្សរមានបុរាណមកន្តរោគឆ្នាំ 1847 ន្តរោគលេដលៃន្តរោគមានតបែងបុរាណអា ត្រូវនៃទីសុគតិចក្នុងបុរាណនោះដលៃកំពុងកាន់ថងសៃបុប្ផ ហធិយក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះ ក៏មានតម្លៃយចំនួនតិចបុរាណនោះដលៃយល់ថា ការក ាន់ថងនៃនោះមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគូរបន្ទាត់បង្អែកកែរវាងបុរាណសុគតិរបស់ ព្រះ និងអ្នកមិនជឿ។ ឥឡូវនេះ ការសម្រេចរបស់ទស្សនៈនោះកំពុងចាប់ផ្តើមឲ្យគមើលយធិញ្ញហធិយ។ “ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រូរទេនានោះ” ដលៃមានរៀបរាប់ន្តរោគនេះ មិនសំដៅទៅលៃពិព លដលៃគ្រូរោះកាចទាំងឡាយនឹងចាប់ផ្តើមក្សរមានចាក់ចេញនោះទេ ប៉ុន្តែសំដៅទៅលៃវិធីៈពលេខលីមួយមុនពលេខរោះទាំងនោះក្សរមានចាក់ចេញ ខណៈដលៃព្រះគ្រីស្ទគង់ន្តរោគក្នុងទីសក្ការៈ។ ន្តរោគលេនោះ ខណៈដលៃកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះកំពុងបិទបញ្ចប់ សេចក្តីរទេនានឹងកើតមានឡើងលៃដនៃដី ហធិយបណ្តាជាគិនានានឹងខឹងសម្បហរ ប៉ុន្តែតម្រូវមានទប់ស្កាត់ទុក ដើម្បីមិនឲ្យរាងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី។ ន្តរោគលេនោះ “ភូលរៀងចុងក្រោយ” ឬការស្រស់ស្អាយដលៃមកពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់ ដើម្បីបុរាណអំណាចដល់សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ហធិយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធទឲ្យ យអាចឈរមាំន្តរោគក្នុងអំឡុងពលេដលៃគ្រូរោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹងក្សរមានចា ក់ចេញ»។ Early Writings, 85.

ន្តរោគលេចុហប់ថងអោទិតុយក្សរមានអនុវត្តន្តរោគសហរដុបអាមពិក ការបោះបង់សាសនាថ្នាក់ជាតិនឹងក្សរមានបន្តគង់ដោយវិនាសកម្មមុនថ្នាក់ជាតិ។ ន្តរោគលេចុហប់ថងអោទិតុយនោះ ក្រុមអាដប្តង្គន្តរោគសហរដុបអាមពិកនឹងក្សរមានបង្អែកជាពីរពួក៖ ពួកមួយនឹងទទួលសញ្ញារបស់សត្វ ហធិយពួកមួយទៀតនឹងទទួលសញ្ញារបស់ព្រះ។ វិនាសកម្មមុនថ្នាក់ជាតិរបស់សហរដុបអាមពិក ក្សរមានតំណាងដោយទណ្ឌឧកម្មបីដំបូងនៃគ្រូរោះមហានុភាយលៃសុភកអស្ថិពុទ្ធ។ ការវិនិច្ឆ័យទាំងនោះបន្តតរហូតដល់ការបិទបញ្ចប់នៃពលេសាកលុបងរបស់មនុស្សជាតិ បន្ទាប់មកគ្រូរោះមហានុភាយចុងក្រោយទាំងបុរាណ ដលៃគុមានការឈាមឡើងដោយសេចក្តីមតេតា នឹងក្សរមានចាក់ចេញ។ ចំណុចរបស់ឧញ្ញ្យា មិនសូវផ្តោតលៃបុរាណតុតិសាស្ត្រព្យាករណ៍របស់អស្ថិបប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែផ្តោតលៃការពិតដលៃថា Ellen White កំណត់អត្តសញ្ញាណអស្ថិបថាជាទីមិត្តរបស់ នៃដោតិដលៃបង្កឲ្យពិភពលោកទាំងមូលទទួលយកសញ្ញារបស់សត្វសាហារ ព្រោះក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ នាងកំពុងបុរាណការចាប់ផ្តើមដើម្បីបង្កាញចុងបញ្ចប់

ដដែលជាហត្ថលេខាពុទ្ធសាសនាបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងនាមជា Alpha និង Omega។
នេះក្នុងរឿងនិទាននៃកុម្មារី
នេះពេលដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងចូលទៅក្នុងសញ្ញាសមុទ្រជាមួយអ៊ីសាអែលបុរាណ
ទ្រង់បានណែនាំព្រះអង្គក្នុងដំណើរនាមថ្មីមួយ។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ឥឡូវនេះ
អ្នកនឹងឃើញអ្វីដែលយើងនឹងជួបជុំព្រោះជាវង់នេះ
ដូចជាដោយព្រះហស្តគង់ខ្ពង់ក្នុង គាត់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចោកចេញទៅ
ហើយដោយព្រះហស្តគង់ខ្ពង់ក្នុង គាត់នឹងបណ្តេញពួកគេចេញពីស្រុករបស់គាត់។

ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលនឹងម៉ូសេ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖
«យើងជាព្រះយេស៊ូវ។ យើងបានលេចមកដល់អាហ្វហាំ ដល់អ៊ីសាអែល និងដល់យ៉ាកុប
ដោយព្រះនាមថា ព្រះដ៏មានព្រះចេតនាគ្រប់ព្រះកល្យាណ; ប៉ុន្តែ
ដោយព្រះនាមយេស៊ូវរបស់យើង នេះពួកគេមិនបានស្គាល់យើងទេ។»

ខ្ញុំក៏បានតាំងសញ្ញារបស់ខ្ញុំជាមួយនឹងពួកគេ
ដើម្បីប្រទានដល់ពួកគេនូវស្រុកកាណាន
គឺជាស្រុកនៃការស្នាក់នៅជាជនអនុតោបរវេនរបស់ពួកគេ
ដដែលនេះទើបពួកគេជេសបរទេស។
ហើយខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងចម្លើយរបស់កូនចៅអ៊ីសាអែល
ដដែលពួកគេស្នើបក់ពុំបានកាន់ពួកគេឱ្យនាំទៅក្នុងភាពជាទាសករ;
ហើយខ្ញុំបាននឹកចាំសញ្ញារបស់ខ្ញុំ។ ដូចនេះ ចូរប្រាប់ដល់កូនចៅអ៊ីសាអែលថា
យើងជាព្រះយេស៊ូវ
ហើយយើងនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីក្រោមបន្ទុករបស់ពួកគេ
ហើយយើងនឹងនាំព្រះអ្នករាល់គ្នាចេញពីភាពជាទាសកររបស់ពួកគេ
ហើយយើងនឹងលោះអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះហស្តដែលលាតសន្ធឹងចេញ
និងដោយការវិនិច្ឆ័យដ៏ធំៗ៖
ហើយយើងនឹងទទួលអ្នករាល់គ្នាទុកជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង
ហើយយើងនឹងជួបជាព្រះដល់អ្នករាល់គ្នា៖ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
យើងជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដដែលនាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីក្រោមបន្ទុករបស់ពួកគេ
ហើយយើងនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងស្រុក
ដដែលយើងបានស្នើថានឹងប្រទានដល់អាហ្វហាំ ដល់អ៊ីសាអែល និងដល់យ៉ាកុប;
ហើយយើងនឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នាទុកជាមរតក៖ យើងជាព្រះយេស៊ូវ។

លោកម៉ូសេមានបុរសស្នេហាដូចនេះទៅកាន់ពួកកូនចៅអ៊ីសាអែល
ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្គាល់លោកម៉ូសេទេ ដោយព្រោះចិត្តវិញ្ញាណគាត់គឺ
និងដោយព្រោះការជាទាសករដ៏សាហាវ។ និក្ខមន៍ ៦:១-៩។

នេះទើបនេះ
ព្រះអម្ចាស់កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណលោកម៉ូសេថាជាតំណាងនៃចេតនាសញ្ញារបស់ទ្រង់
ដូចយ៉ាកុប អ៊ីសាអែល និងអាហ្វហាំដែរ។ រហូតដល់សម័យបុរេគ្រិស្តសតវត្សរបស់លោកម៉ូសេ ព្រះនាម
JEHOVAH មិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ និងពូជពង្សរបស់គាត់ស្គាល់នេះឡើយទេ
ហើយក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃការបន្តសារឡើងវិញនៃចេតនាសញ្ញារបស់អាហ្វហាំ
នេះពេលដែលពួកហ្វីក្សរបាននាំព្រះចេតនាជាប់ជាទាសករនៃអេស៊ីប

ព្រះអម្ចាស់បានណែនាំការបរិកសម្មងងថ្មីមួយអំពីព្រះលក្ខខណៈរបស់ទ្រង់
ពីព្រោះឈ្មោះមួយ តាមន័យពុយាករណ៍ គឺតំណាងឲ្យព្រះលក្ខខណៈ។
នូវពេលវេលាមានចូលក្នុងសច្ចក្រឹត្យជាមួយព្រះអម្ចាស់
ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់បុគ្គលឈ្មោះរបស់គាត់ទៅជាអាហារ។
នូវដើមនៃពាក្យទំនាយអំពីការជាប់ជាទាសករនៃអស៊ីប
តំណាងមនុស្សសន្តោសច្បាញត្រូវបានផ្តល់បុគ្គលឈ្មោះរបស់គាត់
ហើយនូវចុងបញ្ចប់នៃពាក្យទំនាយនោះ
ព្រះបានណែនាំព្រះនាមថ្មីមួយសម្រាប់ទ្រង់អង្គក្នុងផ្ទាល់។

អាហារមានចូលក្នុងសច្ចក្រឹត្យនៃជំពូកទីបំបៅ ហើយនូវទីនោះការពុយាករណ៍
អំពីការជាប់ជាបង្កគាប់នៃអស៊ីបទ្រង់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំត្រូវបានប្រកាសឡើង។
នូវជំពូកទីបំបៅពីរ អាហារត្រូវបានប្រទានពិធីកាត់ស្ករកែ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់
និងរបស់សាវ៉ា ត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល។

បួនរយឆ្នាំក្រោយមក ម៉ូសត្រូវបានលើកឡើងឡើង
ដើម្បីបំពេញទំនាយរយៈពេលបួនរយឆ្នាំរបស់អ័ប្បហារ។ អ័ប្បហារ អ៊ីសាក យ៉ាកុប និងម៉ូសេ
សុទ្ធតែតំណាងឲ្យមនុស្សមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់
ដែលចូលទៅក្នុងសច្ចក្រឹត្យជាមួយព្រះអម្ចាស់នៃគ្រាចុងក្រោយ។

«នៃក្នុងចុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជំននេះ
សច្ចក្រឹត្យរបស់ព្រះជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់ទ្រង់ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
ត្រូវតែត្រូវបានបន្តសាជាថ្មី»។ Review and Herald, February 26, 1914.

ការបំបែកពួកអ្នកកុសាចុងសែប្រាំបួនដែលទទួលសញ្ញារបស់សក្ខីភិសា
ចេញពីពួកអ្នកកុសាចុងសែប្រាំបួនដែលទទួលសញ្ញារបស់ព្រះ
នឹងត្រូវបានសម្រេចឡើងនូវពេលវេលាបំបៅអែទីកុយ។
ការបំបែកនេះត្រូវបានតំណាងនៃក្នុងបុរាណប្រដូចអំពីព្រះហស្តចារីដំបូង។

«បុរសនាប្រៀបធៀបអំពីព្រះហស្តចារីដំបូងក្នុង ម៉ាថាយ 25
ក៏បង្ហាញផងដែរអំពីបទពិសោធន៍របស់ប្រជាជនអងេរនេទីសុទ្ធ»។ The Great
Controversy, 393.

«ខ្ញុំត្រូវបានតែត្រូវបានយោងទៅកាន់បុរសនាតែតែមុំព្រះហស្តចារីដំបូង ដែលក្នុងនោះ
បុរសនាមានបុរាណ ហើយបុរសនាទៀតល្អដង់ខ្ពស់។ បុរសនានេះមានសម្រេច
នឹងនឹងសម្រេចតាមអកុសលពិតប្រាកដបំផុត
ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសសម្រាប់សម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាមានសម្រេចហើយ និងនឹងបន្តជាសច្ចក្រឹត្យពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃកាលវេលា»។ Review and Herald, August 19, 1890.

ពាក្យប្រៀបធៀបនោះមានសម្រេចនូវចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
នូវពេលវេលាដែលព្រះហស្តចារីទាំងបុរាណ និងទាំងល្អដង់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite
ត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នា។ ការចាប់ផ្តើមនៃ Adventism តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃ
Adventism ហើយការបំបែកនៃចុងបញ្ចប់នោះគឺជាការសម្រេចនៃពាក្យប្រៀបធៀបអំពី
ពីព្រះហស្តចារីដំបូង
ហើយការបំបែកនៃចុងបញ្ចប់នោះត្រូវបានបង្កឡើងដោយច្បាប់ចុងអែទីកុយ។

[illegible]

នៃកន្លែងគ្រប់គ្រងបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ បន្ទាប់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានបង្កើតព្រះសញ្ញាប័ណ្ណបស់ទ្រង់ឡើងវិញជាមួយនឹងបុរេប្រវត្តិសាស្ត្របស់ទ្រង់ដដែលគាត់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានបង្កើតសម្បត្តិដែលព្រះនាមថាមួយរបស់ទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានផ្ទេរនូវព្រះសញ្ញាប័ណ្ណឡើងវិញនូវសម័យមួយ។ សភាពរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺជាកត្តាមានបុរេ ហើយសភាពរបស់ពួកគេឱ្យដឹង គឺជាកត្តាខ្សោយក្នុងការយល់ឃើញថាពួកគេមានបុរេ។ ដូចនេះ វាហាក់ដូចជា បុរេប្រវត្តិសាស្ត្របុរេប្រវត្តិសាស្ត្រជាពួកគេឱ្យដឹង នេះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាគឺជាពួកគេឱ្យដឹង។

មើល ខ្ញុំនឹងធុរៀនឲ្យពួកដលៃស្ថិតក្នុងសាលាប្រជុំរបស់សាតាំង គឺពួកដលៃនិយាយថាខ្លួនជាសាសន៍យូដា តម្រើមនៃទេ ហើយកុហកផង នោះមកក្រាបថ្វាយបង្គំនាំមុខជើងអ្នក ហើយឲ្យពួកគេដឹងថា ខ្ញុំមានសុទ្ធាញ្ច័យអ្នក។

ពីព្រោះអ្នកមានកាន់តាមព្រះបន្ទូលអំពីការអត់ធម៌របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏នឹងរកសាអ្នកឲ្យយូរពីម្ដងនៃសេចក្ដីល្អ ដលៃនឹងមកលើពិភពលោកទាំងមូល ដើម្បីសាកល្បងពួកដលៃរស់នៅលើផែនដី។

មើល! ខ្ញុំមកដាច់ៗនេះ ចូរកាន់យ៉ាងមុតមាំនូវអុីដ៍លែអុនកមាន
ដើម្បីបង្កើតឲ្យយន្តការដាច់ដំណើរដើម្បីយកមកដល់អុនកទៅ។ អុនកណាដែលឈ្នះ
ខ្ញុំនឹងផ្ទុះចិត្តយកអុនកនោះជាសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃខ្ញុំ
ហើយអុនកនោះនឹងមិនចេញទៅក្បែរទៀតឡើយ
ហើយខ្ញុំនឹងសរសេរព្រះនាមនៃព្រះនៃខ្ញុំលើអុនកនោះ

ហើយនាមនៃទីក្រុងរបស់ព្រះនៃខ្មែរ គឺយេរូសាឡឹមថ្មី ដដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌
អំពីព្រះនៃខ្មែរ ហើយខ្មែរនឹងសរសេរនាមថ្មីរបស់ខ្មែរលើអ្នកនោះ។
អ្នកណាដែលមានគូរចៀក

ចូរស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។ វិវរណៈ 3:7-13។

ពួកភីឡាឌែល តំណាងឲ្យមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ពាន់នាក់ ហើយពួកគេត្រូវបានសន្យាថា
ព្រះជាម្ចាស់នឹងសរសេរព្រះនាមថ្មីរបស់ខ្មែរលើពួកគេ។

កាលណាព្រះអម្ចាស់យាងចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងមួយសន្លឹកប្រាក់ពាន់នាក់
ខ្មែរនឹងប្រកាសព្រះនាមថ្មីមួយរបស់ខ្មែរ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់អំប្រាហាំថា
ខ្មែរជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់ព្រះកិច្ច។

ហើយកាលអាប័រ៉ាមមានអាយុក្មេងៗសិបប្រាំបួនឆ្នាំ
ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកឲ្យអាប័រ៉ាមឃើញ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖
«យើងជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់ព្រះចេស្តា; ចូរដើរទៅចំពោះមុខយើង
ហើយចូរផ្ទេរឲ្យខ្លួនឯងគ្រប់លក្ខណ៍។
ហើយយើងនឹងតាំងសញ្ញាជាមួយយើងនូវរាងយើងនឹងអ្នក
ហើយយើងនឹងបង្កើនពូជអ្នកឲ្យច្រើនលើសលប់»។
នោះអាប័រ៉ាមក៏ក្រាបមុខចុះដល់ដី ហើយព្រះខ្មែរមានព្រះបន្ទូលជាមួយគាត់ថា៖
«ចំពោះយើងវិញ សូមមើល សញ្ញាជាមួយយើងនូវរាងយើងជាមួយអ្នក
ហើយអ្នកនឹងបានជាបិតានៃគ្រាជាច្រើន។ ឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវហៅថា
អាប័រ៉ាម ទៀតឡើយ ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងត្រូវហៅថា អាប្រាហាំ;
ដូច្នេះយើងបានតាំងអ្នកឲ្យជាបិតានៃគ្រាជាច្រើនហើយ»។ លោកុបបត្តិ 17:1-5។

នូវពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយលោកដំបូងជាមួយនឹងប្រជាជន
ដែលបានជួបនឹងលោក នូវសម័យអំប្រាហាំ

ខ្មែរបានបង្ហាញព្រះនាមរបស់ខ្មែរថាជាព្រះដ៏មានប្រទានភាពគ្រប់យ៉ាង។
នូវពេលដែលខ្មែរបានពង្រឹងទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ខ្មែរបន្តិចម្តងទៀត
នូវសម័យម៉ូសេ ជាលោកដំបូង ខ្មែរបានបង្ហាញព្រះនាមរបស់ខ្មែរថាជា JEHOVAH។
នូវពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមក
ដើម្បីបញ្ចេញសេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន សម្រាប់មួយសប្តាហ៍
ខ្មែរបានណែនាំព្រះនាមថ្មីមួយរបស់ព្រះ
ដែលក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាបានបង្ហាញតម្លៃតង់ត៍ប៉ុណ្ណោះ
ហើយនោះគឺដោយជនហាប៊ីឡូនមុនាក់។

បន្ទាប់មក ស្កតចេនប្លែកនូវសោរ មានព្រះទ័យក្សត្រីក្រីក្រយ៉ាងខ្លាំង
ហើយខ្មែរក្រោកឡើងដោយរហ័ស ខ្មែរមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទីប្រឹក្សារបស់ខ្មែរថា
«តើយើងមិនបានចោលមនុស្សសប្បុរសភាពដល់គ្រូរចង ចូលទៅកណ្តាលភូមិទេ?»
ពួកគេទ្រង់ឆ្លើយស្កតចេនថា «ពិតប្រាកដណាស់ បពិត្រព្រះករុណា»។
ខ្មែរមានព្រះបន្ទូលតបថា «មើល ខ្មែរយើងមនុស្សសប្បុរសភាព មិនជាប់ចំណងទេ
កំពុងដើរទៅកណ្តាលភូមិ ហើយពួកគេមិនមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ;
ហើយរូបរាងរបស់អ្នកទីបួន មានលក្ខណៈដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ»។ ដានីយ៉ែល 3:24,
25។

វាងាយស្រួលណាស់ក្នុងការបញ្ចេញថា ជំពូកទីបីនៃគម្ពីរដានីយ៉ែលកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពី
ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ក្នុងដានីយ៉ែល ៣ សាដុរ៉ាក់ មសោក

និងអបខេនហេតុនោះ តំណាងឲ្យមួយសន្ថវ័យនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់។
មួយសន្ថវ័យនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់
គឺជាអ្នកដដែលបន្តតស៊ូចក្តីសញ្ញាឡើងវិញជាលើកចុងក្រោយបង្អស់។ ក្នុងដានីយ៍លៃ
ពាយ័ងយើងបង្ហាញព្យាបាទសម្រាប់មួយសន្ថវ័យនៃបុរសសក្តិសាស្ត្រច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ
និងភូមិភាគក្នុងក្រុង។ ព្រះគ្រីស្ទមានសុច្ឆន្ទៈ និងនឹងសុច្ឆន្ទៈក្នុងភូមិភាគនៃការ
ប្រៀបធៀបនៃមួយនឹងបុរសសក្តិសមទាំងបីរបស់ទ្រង់
ដល់តំណាងមិនគ្រប់គ្រាន់នៃមួយសន្ថវ័យនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងដល់សារវេទនាទាំងបីផងដែរ។ នៅក្នុងភូមិភាគ
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃបុគ្គលិកច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ នោះ
ទ្រង់ត្រូវបានសម្គាល់ដោយព្រះនាមមួយក្នុងចំណោមព្រះនាមរបស់ទ្រង់
ហើយនោះជាព្រះនាមមួយដល់នឹងមិនត្រូវបានបំភាន់ឡើយក្នុងបុរសសក្តិសាស្ត្រឡើយ
រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទយាងមកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ក្នុងរូបបង្ហាញនៃជំពូកទីបី
យើងឃើញអ្នកដដែលបន្តតស៊ូចក្តីសញ្ញាឡើងវិញនៅក្នុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
កំពុងទាក់ទងជាមួយព្រះគ្រីស្ទក្នុងអំឡុងវិបត្តិចុងក្រោយ
ហើយទ្រង់មានព្រះនាមមួយដល់គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ។

មុននឹងឧត្តរវង្សនៃចេតនាដោយពាក្យពិចារណារបស់យើងអំពីការដោះចេញពីអស្ថិរ
ដល់តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក យើងគួររំលឹកខ្លួនយើងថា
មុនពេលគ្រោះកាចទីមួយក្នុងចំណោមគ្រោះកាចទាំងដប់បានចាប់ផ្តើមនៃអស្ថិរ
នោះមានការកម្រើកពិតប្រាកដអំពីថ្មីនៃបុរស។

រួចជាវ៉ានមានបន្តទូលថា៖ «ម៉ឺលី ឥឡូវនេះ បុរសជននៅក្នុងស្រុកមានច្រើនណាស់
ហើយអ្នករាល់គ្នាផ្ទុយពីពួកគេយប់សម្បាកពីបន្ទុករបស់ខ្លួន»។
នៅក្នុងដៃដល់នោះ ជាវ៉ានមានបង្ហាត់ដល់អ្នកកត់ការលើបុរសជន
និងមនុស្សរបស់ពួកគេថា៖ «កុំឲ្យចម្លងដល់បុរសជនសម្រាប់ផ្ទុយពីគ្នាបន្តទៀត
ដូចកាលមុនឡើយ។ ចូរឲ្យពួកគេទៅប្រមូលចំបាំងសម្រាប់ខ្លួនឯង។
រីឯចំនួនគុណដល់ពួកគេផ្ទុយពីកាលមុន នោះ
អ្នករាល់គ្នាត្រូវដាក់លើពួកគេដល់ មិនត្រូវបន្តថយអ៊ីសោះ ព្រោះពួកគេខ្សោយ
ដូចនេះហើយមានជាពួកគេស្មើគ្នា
“សូមឲ្យយើងទៅថ្ងាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះរបស់យើង”។
ចូរដាក់ការងារឲ្យផ្ទុយនឹងលើបុរសទាំងនេះបន្តថែមទៀត
ដើម្បីឲ្យពួកគេខិតខំផ្ទុយពីការនៅក្នុងនោះ
ហើយកុំឲ្យពួកគេយកចិត្តទុកដាក់នឹងពាក្យឥតបុរេនៃជំនឿឡើយ»។
អ្នកកត់ការលើបុរសជន និងមនុស្សរបស់ពួកគេក៏ចេញទៅ និយាយនឹងបុរសជនថា៖
«ជាវ៉ានមានបន្តទូលដូចនេះថា “យើងមិនឲ្យចម្លងដល់អ្នករាល់គ្នាទៀតទេ។
ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅរកចំបាំងដោយខ្លួនឯង តាមទីណាដែលអាចរកបាន
ប៉ុន្តែការងាររបស់អ្នករាល់គ្នា មិនត្រូវបន្តថយអ៊ីសោះ”»។ ដូចនេះ
បុរសជនក៏ត្រូវបានបញ្ជូនទៅទូទាំងស្រុកអស្ថិរ
ដើម្បីប្រមូលផ្សាយផ្ទុយនឹងចំបាំង។ ហើយអ្នកកត់ការក៏ជំរុញពួកគេថា៖
«ចូរបំពេញការងាររបស់អ្នករាល់គ្នា គឺការកំណត់បុរសថ្មីនៃបុរសរាល់គ្នា
ដូចកាលមានចំបាំងដដែល»។ មនុស្សនៃក្រុងច្បាប់អ៊ីស្រាអែល
ដល់អ្នកកត់ការរបស់ជាវ៉ានមានតែតាំងឲ្យគ្រប់គ្រងលើពួកគេ ត្រូវតែរាយ
ហើយសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបានបំពេញការកំណត់ផ្ទុយពីគ្នាបន្តបន្ទាប់
នូវមុនិលមិញ ទាំងថ្មីនៃ ដូចកាលមុន?»។ បន្ទាប់មក

មនុស្សនិក្ខេបនៃចំណេះដឹងអំពីសុភមង្គលនៃការងារដែលបានថ្លែងថា៖
«ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គដូច្នេះ?
គាត់មិនឲ្យចំបាំងដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គទេ តែគេប្រាប់យើងថា
“ចូរជឿជាក់បន្តទៅ” ហើយមើល អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គគួរតែរាយ
ប៉ុន្មានកែប្រែសិទ្ធិស្មោះត្រង់នៃលទ្ធផលនៃការងាររបស់ព្រះអង្គផងដែរ»។
ប៉ុន្តែការងារនេះមានបន្ទុកថា៖ «អ្នកករណីគុណខ្ពង់ អ្នកករណីគុណខ្ពង់ហើយ
ដូច្នេះនេះមានជាអ្នកករណីគុណនិយាយថា
“សូមឲ្យយើងទៅថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះយេស៊ូវ”។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ចូរទៅជឿជាក់
ដ្បិតគុណចំបាំងឲ្យអ្នកករណីគុណទេ
តែអ្នកករណីគុណនឹងត្រូវប្រគល់ចំនួនឥដ្ឋបឋមគ្រប់»។
ហើយមនុស្សនិក្ខេបនៃចំណេះដឹងអំពីសុភមង្គលនៃការងារ ខ្ពង់ស្មោះត្រង់ក្នុងសុភាពអាគុណ
បន្ទាប់ពីមានពាក្យថា៖
«មិនត្រូវបន្តយកអ្វីសោះពីចំនួនឥដ្ឋបឋមក្នុងការកិច្ចប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកករណីគុណ»។
និក្ខេប ៥:៥-១៩។

មុនចាប់ផ្តើមការងារនិងត្រូវបានដាក់អនុវត្ត នឹងមានការរៀបចំបំណងការងារដែលបានរៀបចំ
ដំបូងនឹងអ្នកដទៃដែលបានតាមដានស្របប្រព័ន្ធទីប្រាំពីរ
ដូចជាដែលបានកើតមានឡើងមុនគ្រប់ការងារប្រកបដោយការងារនានានៃស្រុកអស៊ីពុទ្ធ។
ម្ចាស់គឺជាអ្នកដទៃទាំងនេះអស៊ីពុទ្ធ
និងជនបរទេសដែលបានកំណត់សម្គាល់ថាជាអ្នកបង្កការប្រកួតប្រជែងបញ្ហាទាំងអស់
ដូចគ្នានឹងអាហារដែលបានចែងប្រកាន់អលើយ៉ាងដែរ។

ហើយបានកើតមានឡើងថា កាលអហាប់បានឃើញអលើយ៉ា
នោះអហាប់មានបុរសសន្តិសុខនៃគាត់ថា៖
«តើអ្នកជាអ្នកដទៃនាំឲ្យអ្វីសុភមង្គលនៃវិក្រវប្ប?» ហើយគាត់ឆ្លើយថា៖
«ខ្ញុំមិនបាននាំឲ្យអ្វីសុភមង្គលនៃវិក្រវប្បទេ ប៉ុន្តែគឺអ្នក និងវង្សសត្រូវរក្សាឱ្យបានរស់រាននៅ
ពីព្រោះអ្នកករណីគុណបានបោះបង់ចោលបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយអ្នកបានដើរតាមពួកព្រះហឫទ័យ»។ ១ ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១៨:១៧, ១៨

រឿងរ៉ាវរបស់ម្ចាស់ បង្កហេតុឲ្យយើងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃច្បាប់ដងអែទីក្យ
ហើយរឿងរ៉ាវរបស់អលើយ៉ា ក៏បង្កហេតុឲ្យយើងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃច្បាប់ដងអែទីក្យដែរ។
ទាំងនេះរួមគ្នា ឬដោយឡែកពីគ្នា ម្ចាស់ និងអលើយ៉ា គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញា។
នៃក្នុងការប្រែប្រួលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេទាំងពីររួមគ្នាបានតំណាងឲ្យមនុស្សសម្បជញ្ញនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ដែលមិនស្គាល់
នឹងអ្នកទាំងឡាយដែលស្គាល់ក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ម្ចាស់ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
ចំណែកអលើយ៉ាមិនដែលស្គាល់ឡើយ។ ពួកគេក៏ជាពុទ្ធការីទាំងពីរ
ដែលជាអ្នកជឿជាក់ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ប្រជាជន ក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១១ ផងដែរ។
សេចក្តីពិតជាច្រើន ត្រូវបានតំណាងដោយម្ចាស់ និងអលើយ៉ា ជានិមិត្តរូបសញ្ញា
ហើយយើងសង្ឃឹមថានឹងលឺក្នុងកម្រិតពិចារណាអំពីរឿងនេះនោះនៅពេលក្រោយ។

មើល អញនឹងចាត់ដងឲ្យអលើយ៉ា ជាពុទ្ធការី មករកអ្នកករណីគុណ មុនចុងដៃជំងឺ
និងគួរឲ្យស្តេចដងឲ្យច្បាប់របស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់។
ហើយលោកនឹងបង្កើនចិត្តឱ្យពួកគេទាំងឡាយឲ្យទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តកូនៗឲ្យទៅរកឪពុករបស់ពួកគេ
ក្នុងអញមកវាយផែនដីដោយសេចក្តីបណ្តាញ។ ម៉ាឡាគី 4:5, 6.

មុនពេលឱកាសសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិគួរឱ្យបញ្ចប់បន្តិច «អលើយ៉ា ហោរោ»
នឹងគួរមកបង្ហាញខ្លួនជាមួយសារពិសេសមួយ ដល់បង្កើន
«ចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកឪពុកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ»។
ហោរោទាំងអស់សុទ្ធជាជនបរិសុទ្ធទាំងអស់ពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
ហើយពួកគេទាំងអស់សុទ្ធជាជនបរិសុទ្ធទាំងអស់ពីពិភពលោក។

ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកហោរោ សុច្ឆន្ទៈគួរឱ្យគោរពគ្រប់គ្រងរបស់ពួកហោរោផ្ទាល់។
ដូច្នេះ ព្រះមិនមែនជាអ្នកបង្កកឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់ទេ
ប៉ុន្តែជាព្រះនៃចក្រវិស័យសុខសាន្ត ដូចជាកូនក្រមុំទាំងអស់របស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ១
ក្រិស្ណ ១៤:៣២, ៣៣។

សាររបស់អលើយ៉ាមកដល់មុនថ្ងៃដ៏ធំ
និងគួរឱ្យសង្ស័យខ្លាំងណាស់ពីព្រះអម្ចាស់បន្តិចប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះ
វាជាសារពិសេសដល់នោះកូនៗព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដល់គ្រូបង្ហាញបង្ហាញថាជា
«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។ នៅពេលដែល «វេលាជិតមកដល់ហើយ»
សារពិសេសរបស់អលើយ៉ាបង្ហាញដល់ «អ្នកបម្រើ» របស់ព្រះនូវ
«អរិ្យដល់គ្រូបង្ហាញពីកូនៗនៃពេលឆាប់ៗ»។

ការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់ព្រះបាទបុរាណដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់
ពួកហោរោបម្រើរបស់ទ្រង់នូវការទាំងឡាយដែលគ្រូបង្ហាញពីមានកូនៗនៃពេលឆាប់ៗនេះ;
ហើយទ្រង់បានចាត់វេលារបស់ទ្រង់មក ហើយបានបញ្ជាក់ការនោះដល់យ៉ូហាន
ជាហោរោបម្រើរបស់ទ្រង់ ដល់បានជួបប្រទះទាំងអស់ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
និងអំពីសក្តិភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអំពីគំរូការទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។
មានព្រះពរដល់អ្នកដល់អាន និងដល់ពួកអ្នកដល់ស្តាប់ពាក្យនៃការព្យាយាមនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុកនៅក្នុងនោះ
ពីព្រោះពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:១-៣

សូមកត់សម្គាល់ថា នៅពេលម៉ាឡាគីប្រើអលើយ៉ាជានិមិត្តសញ្ញា
លោកបានរួមបញ្ចូលការយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ការកាន់តាមបញ្ញត្តិផងដែរ។

ចូរចងចាំក្រិកយិន័យរបស់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់យេវ៉ា
ដែលយើងបានបង្ហាត់ដល់គាត់នៅហូរហែ សម្រាប់អីស្រាអែលទាំងមូល
ព្រមទាំងបញ្ញត្តិ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ។ ម៉ូសេ យើងនឹងចាត់អលើយ៉ា ជាហោរោ
មកឯអ្នករាល់គ្នា មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងគួរឱ្យសង្ស័យខ្លាំងណាស់ពីព្រះអម្ចាស់មកដល់
ហើយគាត់នឹងបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកឪពុកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ក្នុងយើងមក
ហើយវាយផែនដីដោយបណ្តាសា។ ម៉ាឡាគី 4:4-6។

ខាងប៉ុន្មានគឺជាខ្លះៗនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈបង្ហាញដល់
ហើយមានទាំងសេចក្តីសន្យាចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈបង្ហាញដល់
ព្រមទាំងការសង្កត់ធ្ងន់លើការកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងដប់ផងដែរ។
នៅក្នុងកណ្តុរវិវរណៈ មាន «ព្រះពរ» ចំនួនបួន
ហើយព្រះពរចុងក្រោយគឺជាព្រះពរលើអ្នកទាំងឡាយដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងដប់។

ឧត្តរជាអាល់ជា និងអូមហេតា ជាដើម និងជាចុង ជាអ្នកដំបូង និងជាអ្នកចុងក្រោយ។
មានពរហើយ អស់អ្នកដល់បុរីវត្តតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសិទ្ធិផ្ទាល់ដើមជីវិត
ហើយអាចចូលទៅក្នុងទីក្រុងតាមទ្វារទាំងឡាយ។ វិវរណៈ ២២:១៣, ១៤។

សេចក្តីសន្យាចុងក្រោយនៃក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ប្រាប់យើងឱ្យ «នឹកចាំ»
បញ្ញត្តិទាំងដប់ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ៖
វាមានសង្កត់ធ្ងន់នៃលើបញ្ញត្តិមួយដែលមានពាក្យបង្កគាប់ឱ្យ «នឹកចាំ»។

ចូរនឹកចាំផងដែរ ដើម្បីបរិភោគឱ្យបរិសុទ្ធ។ អស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ
អ្នកគួរផ្ទេរការងារ និងបំពេញកិច្ចការទាំងអស់របស់អ្នក។ ប៉ុន្តែថ្ងៃទីប្រាំពីរ
ជាថ្ងៃសប្បន្នរបស់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃអ្នក។ នៅថ្ងៃនៃនេះ
អ្នកមិនគួរផ្ទេរការងារណាមួយឡើយ ទាំងអ្នក កូនបុរសរបស់អ្នក កូនស្រីរបស់អ្នក
អ្នកបម្រើបុរសរបស់អ្នក អ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក សត្រូវពាហនៈរបស់អ្នក
ឬជនបរទេសដែលស្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នកផង។
ដុបិតក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូវមានបង្កកើតផុតមេឃេ និងជនដ៏ សមុទ្រ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងនោះ ហើយមានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។
ហេតុនេះហើយ ព្រះយេស៊ូវមានប្រទានពរដល់ថ្ងៃសប្បន្ន និងមានផ្ទេរវាបរិសុទ្ធ។
និក្ខមន៍ 20:8-11។

សេចក្តីសន្យាចុងក្រោយនៃក្នុងទាំងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
មានសង្កត់ធ្ងន់លើព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ដោយមានការសង្កត់ធ្ងន់ពិសេសលើថ្ងៃសប្បន្នថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ម៉ាឡាគីមានបុរសសន្និដ្ឋាន
«ចូរនឹកចាំ» ហើយឃ្លាប្រាប់យើងថា អ្នកមានព្រះពរ
បុរសនិបត្តិអ្នកបុរីវត្តដូចនេះ។ ថ្ងៃសប្បន្នថ្ងៃទីប្រាំពីរ
រំលឹកដល់ការបង្កើតរបស់ព្រះ និងអំណាចច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើបាប។ ថ្ងៃសប្បន្នក៏ក្លាយជាចំ
ណុចនៃវិវាទនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជនដ៏ផងដែរ។
នៅពេលយើងកត់ត្រា «ព្រះពរ» លើអស់អ្នកដល់កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
នោះគាត់គ្មានតែកត់ត្រានូវអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវ ជាអាល់ជា និងអូមហេតា ជាដើម
និងចុងបញ្ចប់ ជាទីមុន និងជាទីក្រោយ មានបុរសប៉ុណ្ណោះ។ ដូចនេះ
សេចក្តីសន្យាចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ទាក់ទងនឹងថ្ងៃសប្បន្នថ្ងៃទីប្រាំពីរ
ហើយក៏ទាក់ទងនឹងគុណលក្ខណៈនៃវេរភាព
ដែលសម្រាប់បញ្ចប់ដោយដើមកំណើតផងដែរ។

សេចក្តីពិតដំបូងដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរលោកុបត្តិ ដែលមានន័យថា
ការចាប់ផ្តើម បង្ហាញអត្តសញ្ញាណនៃព្រះបង្កើត ការបង្កើត
និងការផ្តាច់សំខាន់ពិសេសលើថ្ងៃសប្បន្ន។ នៅពេលយកមកពិចារណាមុនគ្នា
ជាបន្តទៀតលើបន្ទាត់ ទាំងការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
និងចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី
សុទ្ធតែសង្កត់ធ្ងន់លើព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបង្កើត បញ្ញត្តិដប់បុរការ
បញ្ញត្តិអំពីថ្ងៃសប្បន្ន និងថា ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់។

ហោរាអាល់ជាគួរមានម៉ាឡាគីប្រើជានិមិត្តសញ្ញានៅក្នុងព្រះបន្ទូលសន្យាចុងក្រោយ
នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយគាត់ជាហោរាដែលមានបុរសមុខនឹងយេស៊ូវ
និងអាហារ។ សៀវភៅវិវរណៈប្រើយេស៊ូវជាជានិមិត្តសញ្ញាដែលអាចសម្រេចបាន

និងសុតចេដបំដានិមិត្តសញ្ញានៃអង្គការសហបុរាណជាតិ។
ការបុរាណមុខរបស់អលើយ៉ាជាមួយអាហាប់ និងយសេបើល
តំណាងឲ្យការបុរាណមុខរបស់មួយសន្ថវ័យនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់ជាមួយអង្គការសហបុរាណជាតិ
ដលៃត្រូវបានពង្រឹងអំណាចដោយសហរដ្ឋអាមេរិក និងដឹកនាំដោយអំណាចសម្បត្តិចេហាប់។
ក្នុងនាមជាសុតចេលើកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់នៃភាគខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល
អាហាប់តំណាងឲ្យអំណាចគ្រប់គ្រងលើកុលសម្ព័ន្ធដប់
ដូចនេះហើយបានផ្ទេរជាតួសម្បត្តិអំពីសហរដ្ឋអាមេរិក (អាហាប់)
ដលៃពង្រឹងអំណាចដល់អង្គការសហបុរាណជាតិ (កុលសម្ព័ន្ធដប់ ឬសុតចេដបំក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១៧) ឲ្យអនុវត្តការបៀតបៀនលើអនុករកុសាចុងសែប្រាំបី
សម្រាប់អំណាចសម្បត្តិចេហាប់ (យសេបើល)។ នៅពេលម៉ាឡាគីប្រើអលើយ៉ាដើម្បីបំផ្លាញឲ្យ
សារមួយដលៃមកមុនចុងដៃមហានិងគួរឲ្យរន្ធត់របស់ព្រះអម្ពចាស់
នោះអលើយ៉ាតំណាងឲ្យអនុករកុសាចុងឡាយដលៃត្រូវបានបៀតបៀនដោយរូបសម័យទំនើប
(នាគ សត្រូវសាហារ និងហោរាកុលងៃកុលាយ)
ដូចដលៃគាត់ត្រូវបានយសេបើលបៀតបៀនអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ។
ការសង្កត់ធ្ងន់លើចុងសែប្រាំបី ដោយប្រើពាក្យ «ចូរនឹកចាំ» នៅក្នុង ម៉ាឡាគី ៤:៤ ប
ន្ទូចមើលបុគ្គលិកច្នៃហប់ចុងអែទិក្យទៅក្នុងទិដ្ឋភាពពុយាករណ៍ដលៃម៉ាឡាគីបានគូសបង្ហាញ។

មានអ្វីជាច្រើននៃច្បាប់ដលៃត្រូវបានបន្តមើលទៅក្នុងការពិចារណាអំពីសេចក្តីពិតទាំងឡាយដលៃ
ត្រូវបានបញ្ជូនមកតាមរយៈការប្រៀបធៀបដើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាមួយចុងនៃ
ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយបន្ទាប់មកប្រៀបធៀបដើមនៃព្រះគម្ពីរទាំងមូលជាមួយចុង
នៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ នៅក្នុងលោកុបបុគ្គលិក យើងឃើញព្រះបង្កកើត ការបង្កកើត
និងចុងសែប្រាំបីដលៃពួកដលៃការបង្កកើតនោះ។ នៅក្នុងម៉ាឡាគី យើងឃើញព្រះបញ្ចេញ
គុតិសប្បុរសឲ្យបានកំណត់ថាជាបញ្ចហិបតុតិដលៃនាំទៅដលៃការបិទនរយៈពេលសាកលុបង
របស់មនុស្ស និងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ឬដូចដលៃម៉ាឡាគីហៅថា
«ចុងដៃអស្ចារ្យ និងគួរឱ្យសង្ស័យបញ្ចប់សញ្ញាដៃរបស់ព្រះអម្ពចាស់»។ អលើយ៉ាតំណាងឲ្យបុរាណសុត
របស់ព្រះដលៃបុរាណសាររបស់ទេវតាទីបីទៅកាន់លោកីយ៍ដលៃកំពុងសុលាប់។

«នៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ដោយវិញ្ញាណ និងព្រះចេស្ដការបស់អលើយ៉ា និងរបស់យ៉ូហាន
ហាទីសូ អនុករកុសាចុងឡាយដលៃព្រះបានតែតាំង កំពុងហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់
ពិភពលោកមួយដលៃកំពុងឆ្ងល់ទៅកាន់ការជំនុំជម្រះ
ឲ្យមកកាន់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ឧឡារិកទាំងឡាយ ដលៃនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ទាក់ទងនឹងម៉ោងចុងក្រោយនៃពេលវេលាសាកលុបង
និងការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទយស្ទើរជា សុតចេលើអស់ទាំងសុតចេ
និងជាព្រះអម្ពចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ពចាស់»។ Prophets and Kings, 715, 716.

ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរ ដលៃក៏ជាការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ផងដែរ
បង្ហាញអំពីរឿងដលៃនោះដូចគ្នានឹងចុងបញ្ចប់នៃសញ្ញាទាំងពីរ
ប៉ុន្តែការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នីមួយៗ
មានសេចក្តីពិតរបស់ខ្លួនសម្រាប់សង្កត់ធ្ងន់ និងរួមចំណែកដលៃសារ
ក្នុងលោកុបបុគ្គលិក ការផ្តល់ខាន់សុចិត្តលើព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះជាម្ពចាស់
ចំណែកក្នុងម៉ាឡាគី
ការផ្តល់ខាន់សុចិត្តលើសារដលៃព្រះមានអំពីបុគ្គលិកដលៃនឹងមកដលៃ
ចុងបញ្ចប់នៃវិវរណៈ បង្ហាញអំពីអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។

សង្ឃៀវក្រៅនៃព្រៃដុះសារការរបស់ព្រះយស្មើគ្រិស្ត ជាបុគ្គលរបស់ដង្កើន ជាបុគ្គលរបស់អ៊ីបុរាណ។
 អបុរាណបង្កកើតអីសាក; ហើយអីសាកបង្កកើតយ៉ាកុប; ហើយយ៉ាកុបបង្កកើតយូដា
 និងបងប្អូនរបស់គាត់; ហើយយូដាបង្កកើតជារសេ និងសាវ៉ាពីថាម៉ា;
 ហើយជារសេបង្កកើតអស្មើម; ហើយអស្មើមបង្កកើតអាវ៉ាម;
 ហើយអាវ៉ាមបង្កកើតអាមីណាដាប់; ហើយអាមីណាដាប់បង្កកើតណាសសុន;
 ហើយណាសសុនបង្កកើតសាលម៉ូន; ហើយសាលម៉ូនបង្កកើតប្អូនស៊ីហាប;
 ហើយប្អូនស៊ីហាបបង្កកើតអូបខេព្យូថ; ហើយអូបខេបង្កកើតយសេ;
 ហើយយសេបង្កកើតដង្កើនជាសុដចេ;
 ហើយដង្កើនជាសុដចេបង្កកើតសាឡាម៉ូនពីនាងដលៃធុលាប់ជាភរិយារបស់អ៊ូរីយ៉ាស;
 ហើយសាឡាម៉ូនបង្កកើតរ៉ូបៀម; ហើយរ៉ូបៀមបង្កកើតអាប៊ីយ៉ា;
 ហើយអាប៊ីយ៉ាបង្កកើតអាសា; ហើយអាសាបង្កកើតយ៉ូសាផាត;
 ហើយយ៉ូសាផាតបង្កកើតយ៉ូរ៉ាម; ហើយយ៉ូរ៉ាមបង្កកើតអូស៊ីយ៉ាស;
 ហើយអូស៊ីយ៉ាសបង្កកើតយ៉ូថាម; ហើយយ៉ូថាមបង្កកើតអាខាស;
 ហើយអាខាសបង្កកើតអសេគោស; ហើយអសេគោសបង្កកើតម៉ាណាស;
 ហើយម៉ាណាសបង្កកើតអាម៉ូន; ហើយអាម៉ូនបង្កកើតយ៉ូស៊ីយ៉ាស;
 ហើយយ៉ូស៊ីយ៉ាសបង្កកើតយក្សនីយ៉ាស និងបងប្អូនរបស់គាត់
 នៅបុរាណពេលដែលគេរៀននាំទៅជាឈ្មួញនៃហាប៊ីឡូន។
 ហើយបន្ទាប់ពីគេរៀននាំទៅហាប៊ីឡូន យក្សនីយ៉ាសបង្កកើតសាឡាធាល;
 ហើយសាឡាធាលបង្កកើតស្លាបាល; ហើយស្លាបាលបង្កកើតអាប៊ីអ៊ូឌ;
 ហើយអាប៊ីអ៊ូឌបង្កកើតអលើយ៉ាគីម; ហើយអលើយ៉ាគីមបង្កកើតអាស៊ីរ;
 ហើយអាស៊ីរបង្កកើតសាដុក; ហើយសាដុកបង្កកើតអាខីម;
 ហើយអាខីមបង្កកើតអលើអ៊ូឌ; ហើយអលើអ៊ូឌបង្កកើតអលោអាសា;
 ហើយអលោអាសារបង្កកើតម៉ាថាន; ហើយម៉ាថានបង្កកើតយ៉ាកុប;
 ហើយយ៉ាកុបបង្កកើតយ៉ូស៊ីប ជាបុរាណបង្កកើតយ៉ូស៊ីប
 ដលៃពីនាងនោះព្រះយស្មើមានបុរសតែមក ព្រះអង្គគង់លើគេហៅថា ព្រះគ្រីស្ត។

ហក្មេនកែវណ្ឌើតរបស់ព្រះយស្សីគ្រីស្ទ គឺមានដូច្នេះ៖ កាលដលែនាងម៉ា មាតារបស់ទ្រង់ បានក្នុងបាតក្នុងនឹងយ៉ូសបែហើយ មុនពួកគេហោនរស់នៅរួមគ្នា គេហោនយើងថាមានផ្ទុកពោះដោយពូជវិញញាណបរិសុទ្ធជាមួយយ៉ូសបែ បុត្ររបស់នាង ជាមនុស្សសុចរិត ហើយមិនមានបំណងចង់ឲ្យនាងត្រូវអាម៉ាស់ជាសាធារណៈទេ ក៏គិតបំបែកនាងចេញដោយសម្លាត់។ ប៉ុន្តែកាលដលែគាត់កំពុងគិតអំពីការទាំងនេះ មើល ទេការរបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឲ្យគាត់យើងក្នុងសុបិន្ត ដោយនិយាយថា យ៉ូសបែ កូនចៅដាវីឌអើយ កុំខ្មោចក្នុងការយកម៉ាមកផ្ទុកវិញជាបុរាណរបស់អូនកឡើយ ដុបិតព្រះកុមារដលែបានកើតនៅក្នុងផ្ទះនោះ នោះគឺដោយពូជវិញញាណបរិសុទ្ធ។

នាងនឹងបង្កកើតបុត្រមួយ ហើយអូនកត្រូវហៅព្រះនាមទ្រង់ថា យស្សី ដុបិតទ្រង់នឹងសងគ្រោះបុរាណសុភរបស់ទ្រង់ឲ្យរួចពីអំពើហោរបស់ពួកគេ។ ឯការទាំងអស់នេះបានកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមព្រះបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់

រស់មានមានបន្ទូលដោយអនុកនាំព្រះបន្ទូលថា មើល ព្រហ្មចារីមួយនឹងមានគភ៌ ហើយនឹងបង្កកើតបុគ្គលមួយ ហើយគេនឹងហៅព្រះនាមទ្រង់ថា អម៉ោញអលៃ ដលៃបកប្បថៃ ព្រះគង់ជាមួយយើង។ កាលយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដំណេកឡើង នោះគាត់បានធុរវិធីដូចជាទេវការបស់ព្រះអម៉ោញអលៃ ហើយបាននាំភរិយារបស់គាត់មកនោះជាមួយ។ តែគាត់ពុំបានរួមដំណេកជាមួយនាងឡើយ ដរាបដល់នាងបានបង្កកើតបុគ្គលចុងរបស់នាង ហើយគាត់បានហៅព្រះនាមទ្រង់ថា យស៊ែរ។ ម៉ាថាយ ១:១-២៥។

ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី សូមគ្នានឹងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពុំមែនជាអាការៈបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដូចជាការបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពីព្រោះព្រះចៅស៊េតានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានបង្កើនវិធីបង្កើតអំពីទាំងអស់ក្នុងរយៈពេលប៉ុណ្ណោះ។

គឺជាព្រះចៅស៊េតាដែលបានបង្កើនវិធីបង្កើតថ្មី «សងគ្រោះរាល់គ្នាបង្កើនវិធីបង្កើតថ្មី»។ ពាក្យ អម៉ោញអលែ ដូចដែលអត្ថបទនេះបានដាក់ស្រាប់ពីសំណើរបស់អសោយ មានន័យថា «ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយយើង»។ ទ្វងគង់នៅក្នុងរាងកាយរបស់ទ្វង ដោយផ្សំរួមទៅភាពរបស់ទ្វងជាមួយនឹងមនុស្សភាពរបស់យើង ហើយនេះហើយជាការផ្សំរួមដដែលដដែលទ្វងបានសម្រេចឡើង នៅពេលទ្វងបានយាងមកស្រាយមនុស្សជាតិក្នុងព្រះនាងម៉ារី។

«គ្មានអ្វីទាបជាងការគោរពបូរតិបត្តិយ៉ាងល្អអត់ខូចោះ
អាចឆ្ងល់យកបន្តិងស្តាប់ដានអ្វីដែលព្រះទ្រង់ទាមទារបានឡើយ។
ទ្រង់មិនបានទុកឲ្យយសចេកុតិទាមទាររបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងភាពមិនច្បាស់លាស់ទេ។
ទ្រង់មិនបានបង្កគាប់អ្វីមួយណាដែលមិនចាំបាច់
ដើម្បីនាំមនុស្សឲ្យចូលមកក្នុងភាពសុខដុមជាមួយនឹងទ្រង់នោះឡើយ។ យើងគួរ
តែងអូលបង្ហាញមនុស្សមានហឫទ័យកាន់ឧត្តមគតិនៃអត្តចរិតរបស់ទ្រង់
ហើយនាំពួកគេមកដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលមានតែដោយសារព្រះគុណរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ
ទើបឧត្តមគតិនេះអាចសមរេចបាន។»

«ព្រះអង្គគង់នៅឯទីនោះបានទទួលយកលើព្រះអង្គទ្រង់នូវភាពទន់ខ្សោយទាំងឡាយរបស់មនុស្សជាតិ ហើយបានរស់នៅជីវិតឥតមានហឫទ័យដើម្បីបំប្លែងមនុស្សទាំងឡាយមិនមានការភ័យខ្លាចថា ដោយសារភាពខ្សោយនៃភាពមនុស្ស នោះពួកគេមិនអាចឈ្នះបានឡើយ។ ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ដើម្បីបំប្លែងយើងក្លាយជា 'អ្នកមានចំណែកក្នុងធម៌ជាតិដ៏ទៃភាព' ហើយជីវិតរបស់ទ្រង់ប្រកាសថា ភាពជាមនុស្ស ដ៏ល្អបំប្លែងជាមួយភាពទៃភាព មិនប្រព្រឹត្តអំពើហឫទ័យ»។ Ministry of Healing, 180.

ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី បញ្ជាក់ថា
ព្រះយេស៊ូវបានយកមកជាតិមនុស្សរបស់យើងមកលើព្រះអង្គ នៅទីណា នៅពេលណា
និងដោយមូលហេតុអ្វី។ ព្រះអង្គបានផ្តើមចូលទៅ ដើម្បីបង្កើនការបញ្ជាក់
អំណាចមនុស្សដល់មនុស្សជាតិ ដោយអំណាចទេវភាព មិនប្រព្រឹត្តិការណ៍បាបឡើយ។
អំពើបាបគឺជាការរំលងក្រីក្រយិន័យ ដល់ម៉ាឡាគីថ្មីដែលថា យើងត្រូវតែ «នឹកចាំ»។
យ៉ូហានប្រាប់យើងថា អស់អ្នកដល់កាន់តាមក្រីក្រយិន័យ
ហេតុនេះហើយអស់អ្នកដល់មិនប្រព្រឹត្តិការណ៍បាប អាចចូលតាមទ្វារសុចរិតបាន។

ម៉ាថាយបញ្ជាក់ថា មនុស្សសហបរិច្ឆេទនេះលើកហែលហែន ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានឈ្មោះ។
នោះពេលដែលយើងមានព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងយើង («សច្ចក្រឹតសង្ឃឹមនៃស៊ីរីលុអ») យើងមានអំណាចបង្កកើត ដដែលបានបង្កកើតចក្រវាល គង់នៅក្នុងយើង។
លទ្ធភាពនេះ ត្រូវបានប្រទានមកដោយព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ស្របចូលមកក្នុងគ្រួសារមនុស្សសហវិញសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច
ទ្រង់កុំឲ្យយើងមិនត្រឹមត្រូវនូវព្រះរាជបុត្រានៃព្រះប៉ូណូណោះទេ
ប៉ុន្តែត្រូវជាបុត្រមនុស្សផងដែរ។

មានការពិសោធន៍យ៉ាងណាដែលព្រះគ្រីស្ទ ដដែលត្រូវបានបើកសម្តែងដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះ
ពីព្រះគម្ពីរវិវរណៈ មុនពេលបិទបញ្ចប់នៃឱកាសសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិ។
ការពិសោធន៍នោះគឺថា «សាររបស់អលើយ៉ា» របស់ម៉ាឡាគីផងដែរ ដដែលត្រូវបានប្រកាសនោះមុន
«ចុងនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏គួរឲ្យខ្មាច់»។

នោះដើមនៃព្រះគម្ពីរទាំងពីរផ្នែក និងនោះចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
យើងយើងគ្រប់គ្នាបានដាក់លាក់របស់ព្រះត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។
នោះក្នុងលោកុបបត្តិ ព្រះអង្គគឺជាព្រះបង្កកើត ហើយនោះចុងបញ្ចប់នៃវិវរណៈ
ព្រះអង្គគឺជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ នោះដើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
ព្រះអង្គបានកុំឲ្យយើងជាព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស។
ហើយនោះចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
យើងយើងគ្រប់គ្នាបានដឹងពីអ្វីដែលអ្នកនាំសារអលើយ៉ាប្រើ
ដើម្បីបង្ហាញពីព្រះសារដែលគាត់នឹងប្រកាស គឺការបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទៅកាន់កូនៗ
ហើយវិញ្ញាបនបត្រផងដែរ។

គោលការណ៍ទំនាយដែលអលើយ៉ាប្រើ ដើម្បីបង្ហាញពីសារព្រះមានរបស់គាត់
គឺពិតប្រាកដដូចជាអ្វីដែលយ៉ូហានត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។ អលើយ៉ា
«នឹងបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកឪពុកទាំងឡាយ»
ហើយយ៉ូហានត្រូវបានប្រាប់ឲ្យសរសេរអំពីអ្វីៗដែលមាននៅពេលនោះ
ហើយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនោះ គាត់ក៏នឹងកំពុងសរសេរអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតមកផងដែរ។
យ៉ូហានត្រូវបានប្រាប់ដើម្បីបង្ហាញថា គោលការណ៍នៃអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
ដំណើរការនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយយ៉ាងដូចម្តេច
ហើយអលើយ៉ានឹងស្តាប់នូវសាររបស់គាត់លើគោលការណ៍ដូចគ្នានេះ។
នោះពេលដែលប្រៀបធៀបការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរ
ជាមួយនឹងចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរ
យើងកំពុងប្រៀបធៀបព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។
ឪពុកគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃកូនរបស់ខ្លួន ហើយកូនគឺជាការបញ្ចប់នៃឪពុក។
មនុស្សមួយនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់ គឺជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃកូនចៅរបស់អាហ្វហាំ
ហើយបុរសគ្រប់គ្នាដែលព្រះបានចូលក្នុងសច្ចក្រឹតសញ្ញាជាមួយអាហ្វហាំ
ជាបុរសទេវតាបុរសប្រុសប្រុសគ្រប់គ្នា នោះពេលដែលព្រះទ្រង់បន្តសច្ចក្រឹតសញ្ញានោះឡើងវិញជាមួយនឹងមនុស្សមួយនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់។

ហេតុនេះហើយ វាសម្រេចដោយសច្ចក្រឹតដ៏ជំនឿ ដើម្បីឲ្យយើងមានដោយព្រះគុណ
ដល់ទីបំផុតដែលសច្ចក្រឹតសន្តោសអាចប្រាកដមាំមួនដល់ពូជពង្សទាំងអស់
មិនមែនតែដល់អ្នកដែលស្ថិតក្នុងរោមក្រុយវិន័យប៉ូណូណោះទេ។

ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលនេះមានសក្តានុពលខ្លាំងក្លាច្រើនបំផុតដែលបានបង្កើនឡើងនូវការគិតគូរ និងការប្រកួតប្រជែងគ្នា ក្នុងការកែលម្អសេវា និងការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការងារ។

សាររបស់អលើយ៉ាគំណាងឲ្យយគោលការណ៍នៃអាណត្តិ និងអូមហេតា
ពីព្រោះពួកបិតាគឺជាអាណត្តិ ហើយកូនចៅគឺជាអូមហេតា។
សាររបស់អលើយ៉ានឹងបង្កើនចិត្តរបស់ពួកបិតានៅក្នុងកូនចៅ។
ព្រះគ្រីស្ទមានកំណត់អត្តសញ្ញាណឃ្លាន ហើយសុទ្ធជាអលើយ៉ា ហើយ Ellen White
មានកំណត់អត្តសញ្ញាណ William Miller ថាជាទាំងអលើយ៉ា និងឃ្លាន ហើយសុទ្ធ។
សាររបស់បុរសគំណាងទាំងអស់នេះ
គួរមានបង្ហាញថាជាការបង្កើនចិត្តរបស់ពួកបិតានៅក្នុងកូនចៅ
ហើយផ្ទុយមកវិញផងដែរ។ កិច្ចការនេះគឺជាឧបាយកលនៃការបង្កើនចិត្ត
របស់មនុស្សនៅក្នុងព្រះបិតាស្ថាបនាស្តីពីពួកគេ ប៉ុន្តែវាមានន័យលើសពីនេះទៀត
ពីព្រោះវាជានិមិត្តរូបនៃកិច្ចការនេះ។ ក្នុងទំនាយព្រះគម្ភីរ
និមិត្តរូបមានអត្ថន័យលើសពីមួយ ហើយគួរតែកំណត់ដោយបរិបទ។

«តើអ្វីមានជាហេតុផលដែលធុរវិធីយុវជនមាន ហេតុផល ធំអស់ប៉ុន្មាន? គាត់មានបិទចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះបរិមាណផ្សេងៗនៃប្រពៃណីនៃស្រុកបង្កើននៃតម្លៃជាតិមាននាមកបង្ហាញ ហើយមានប្រតិបត្តិការក្នុងបុគ្គលិកដែលមកពីស្ថានភាព។

មុនពេលកំណើតរបស់គាត់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធុរវិធីបន្ទាល់អំពីយុវជនថាៈ

“គាត់នឹងមានជំនួញព្រះនក្រុមនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់នឹងមិនផឹកស្កាទ័ពាំងបាយដូរ ឬស្កាខ្ពស់ឡើយ; ហើយគាត់នឹងពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... ហើយគាត់នឹងបង្កើនកូនចៅអីស្រាអែលជាច្រើនទៅឲ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនព្វគ្រាន់។

ហើយគាត់នឹងទៅនៃមុខងារ ដោយវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់អលើយ៉ា ដើម្បីបង្កើនបិទចិត្តរបស់បិតាទាំងឡាយនៃកូនៗ

ហើយបង្កើនអ្នកមិនសុដាប់បង្កគាប់នៃកូនៗរបស់មនុស្សសុចរិត ដើម្បីបង្កើនបុរាណជនមួយដែលមានគ្រឿងខ្លួនឆ្លងមកបំពេញព្រះអម្ចាស់។” លូកា 1:15–17» Counsels to Parents, Teachers and Students, 445.

សារនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីបំពេញអស់អនុក្នកនៃជួរសេរីសសុភាប៌
នឹងបង្កើនចិត្តរបស់ខ្លួនទៅកាន់ព្រះរាជវិស្វកម្មស្ថាប៌ ប៉ុន្តែ
គោលការណ៍ទំនាយសំខាន់ជាបឋម ដលៃនឹងត្រូវប្រើដើម្បីបញ្ជូនសារព្រមាន នោះគឺថា
ព្រះគ្រីស្ទនាមាសហ្មា និងអូមហេតា ជាទីមួយ និងទីចុងក្រោយ ជាដើម និងជាចប់។
សាររបស់អលើយ៉ា មានមូលដ្ឋានលើការបង្ហាញព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
តាមទស្សនៈដលៃថា ព្រះយស្ទើរគ្រីស្ទនគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ហើយក្នុងច្បាប់ដលៃគ្រប់គ្រងព្រះគម្ពីរ ក៏ជាគណៈក្នុងនៃព្រះអង្គផងដែរ។

«ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បរិសុទ្ធជន្តព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។
វាជាការបរិកសមុបសម្រាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ជារូបចម្លងនៃព្រះចិត្តរបស់ទ្រង់
ជាការបង្ហាញនៃចេតនាសុទ្ធាញ្ចូ និងបុរាណាចារ្យ។
សម្រាប់ភាពនៃកលបង្កើត
ពឹងផ្អែកលើការសរុបតាមយ៉ាងពេញលេញរបស់សត្វមានជីវិតទាំងអស់ និងអ្វីៗទាំងអស់
ទាំងដដែលមានជីវិត និងគ្មានជីវិត ចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះបង្កើត។
ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងក្រឹត្យវិន័យសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង
មិនត្រឹមតែសត្វមានជីវិតប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែសម្រាប់បុគ្គលិកភូតិការទាំងអស់នៃមហាតិវង្សផងដែរ។

អ្វីៗទាំងអស់សូចិតនៃក្រុមគ្រីស្ទានិយន៍យើង ដែលមិនអាចមើលរំលងបាន។ ប៉ុន្តែ ខណៈដែលអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងធម្មជាតិគួរឲ្យមានគំរប់គ្នាដោយគ្រីស្ទានិយន៍ធម្មជាតិ មនុស្សសត្វមិនទាន់គិត ក្នុងចំណោមអ្វីៗទាំងអស់ដែលរស់នៅលើផែនដី ដែលសូចិតក្រុមការទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្រីស្ទានិយន៍សីលធម៌។ ចំពោះមនុស្ស ដែលជាសត្វដ៏ក្លែងក្លាយនៃការបង្កើត ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអំណាចឲ្យយល់អំពីតម្រូវការរបស់ទ្រង់ ឲ្យយល់រូបអំពីសច្ចៈគុណ និងគុណបុណ្យនៃគ្រីស្ទានិយន៍របស់ទ្រង់ ព្រមទាំងការទាមទារដ៏បរិសុទ្ធរបស់វាលើខ្លួនគាត់ ហើយពីមនុស្ស គួរឲ្យមានការគោរពបូកបូរគុណយ៉ាងមិនងាក។ Patriarchs and Prophets, 53.

អ្វីៗទាំងអស់ (ហើយនេះក្រុមបញ្ចូលព្រះគម្ពីរផងដែរ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរគឺជាអ្វីមួយ ហើយបង្ហាញអ្វីមួយ នោះគឺជាផ្នែកមួយនៃអ្វីៗទាំងអស់) សូចិតនៃក្រុមគ្រីស្ទានិយន៍យើង ព្រះគម្ពីរមានគ្រីស្ទានិយន៍ ឬបទបញ្ញត្តិចម្រើន ដែលគ្រប់គ្រងការបកស្រាយដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់វា។ ក្នុងចំណោមបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ មានមួយគឺថា ព្រះគម្ពីរកំណត់ចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយឲ្យជាប់ទាក់ទងនឹងដើមកំណើតនៃអ្វីមួយ។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយទ្រង់ជាដើម និងជាចុងក្រោយ ហើយនេះគឺជា «គ្រីស្ទានិយន៍យើង» មួយ និងជាលក្ខណៈមួយនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។

យើងបានប្រើសច្ចៈគុណដ៏អំពីអលើយ៉ានេះ ដើម្បីបង្ហាញថា ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់របស់ទាំងព្រះគម្ពីរសព្វថ្ងៃ និងព្រះគម្ពីរសព្វថ្ងៃ សុរាគុណ។ ការបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរ ដែលក៏ជាការបញ្ចប់នៃសៀវភៅវិវរណៈផងដែរ ក៏សុរាគុណនឹងការចាប់ផ្តើមនៃវិវរណៈផងដែរ។ សាក្សីប្រាំចំពោះសច្ចៈគុណពិតប្រាកដ ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍មួយ ដែលជាលក្ខណៈនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ គឺថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ តែងតែបង្ហាញការបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ ដោយការចាប់ផ្តើមរបស់អ្វីនោះជានិច្ច។ សច្ចៈគុណពិតនេះជាផ្នែកមួយនៃអ្វីដែលមានន័យថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។

«ចំពោះសាក្សីប្រាំនៃ នៅលើកោះប៉ាតម៉ុស នោះឈូកឆាកនានាដែលមានសារៈសំខាន់ផ្សេងៗទៀត និងគួរឲ្យរំភើបយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងបទពិសោធន៍របស់កុម្មុយនីស្ត គួរឲ្យមានបរិសុទ្ធនៃដល់លោក។ បុរាណបទនានាដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង និងមានសារៈសំខាន់ធំធេង គួរឲ្យមានបង្ហាញដល់លោកដោយរូបភាព និងនិមិត្តសញ្ញា ដើម្បីឲ្យបុរាណបទរបស់ព្រះមានការយល់ដឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងការតស៊ូដែលនៅខាងមុខពួកគេ។ បុរាណបទសាស្ត្រនៃពិភពគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់បំផុតនៃកាលកំណត់ គួរឲ្យមានបរិសុទ្ធនៃដល់យូរអង្វែង។ ដោយមានភាពច្បាស់លាស់យ៉ាងខ្លាំង លោកបានយល់ឃើញសុចរិតភាព គ្រោះថ្នាក់ ការតស៊ូ និងការដោះចុងក្រោយរបស់បុរាណបទរបស់ព្រះ។ លោកបានកត់ត្រាសារៈយ៉ាងខ្លាំង ដែលនឹងផ្ទុកឲ្យផលចម្បងនៃនិទ្ទេសគ្រប់លក្ខណ៍ មិនថាជាករណីដ៏ស្មុគស្មាញបំផុតក្នុងស្ថានភាព ឬជាហេតុអ្វីសម្រាប់កុលវិទ្យានៃចុងក្រោយឡើយ។»

ឃុំមានឋាននិយមន័យការលុបបំបាត់នូវសត្វល្អិតបំបាត់ពីសង្គម និងស្តីទាក់ទងនឹងការអប់រំសិស្សសាលា។ គាត់មាននិយមន័យការពង្រឹងស្ថានភាពសង្គមរបស់ពួកគេក្នុងការគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិសីលធម៌។ ព្រះពុទ្ធនៃព្រះមុខអំណាចសង្គមក្នុងសង្គមនេះស្របតាមការបង្កើនឱកាសសម្រាប់បង្កើនស្ថានភាពសង្គម។

«ក្រោយនិមិត្តសញ្ញានៃភាគកុរុបាធិដ៏ធំមួយ សត្រូវសាហាវមួយដូចខ្មោចបង និងសត្រូវសាហាវមួយមានសុនដៃដូចកូនចង្កៀម អំណាចរបស់ភាគីហ្នឹងនៃលើសន្តិសុខចូលរួមជាពិសេសក្នុងការជាន់ឈ្នួលលើក្រុមនីមួយៗរបស់ពួកគេ។
និងបង្កើតបង្កើនបុរាណសក្ការៈរបស់ខ្លួន ត្រូវបានបង្កើតជាប្រព័ន្ធនៃ
សង្គមកុរុបាធិនេះត្រូវបានបង្កើតជាប្រព័ន្ធបញ្ញត្តិក្នុងការកែលម្អ។ បុរាណសក្ការៈ
ដ៏ល្អត្រូវបានកំណត់ដោយសុភ័ក្តិបរិសុទ្ធនាម និងកូនៗរបស់នាង
ត្រូវបានបង្កើតជាប្រព័ន្ធនៃបញ្ញត្តិក្នុងការកែលម្អ។ នៅក្នុងចុងក្រោយ
មានតែសំណល់មួយប៉ុណ្ណោះដែលនៅសេសសល់។ អំពីពួកគេនេះ យើងមានបុរាណសក្ការៈថា
ពួកគេជាអ្នក «កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេ និងមានសក្តិភាពរបស់ពួកគេយស្ទើរគ្រប់ស្រេច»។

ក្បួនបានជំរុញដោយវិញ្ញាណនាគដូចគ្នា។ ពួកគេខ្ពស់គុណតម្លៃថា សាសនាហ្មឺន
ដោយធុរ្តិជ្ជាលសេចាបម្បវិញ្ញាណ៖ គឺជាសក្ខីភាពនៃគុណៈថ្មីនាក់ និងសាហាវជាង។
តាមរយៈមធ្យមហោយនម្លៃម៉ាំងនិយម សាតាំងបានចាប់ពិភពលោកជាល្អលើយ។
ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះដលៃអះអាងថាជាប្រសព្វព្រះ

គួរឲ្យមាននិមិត្តរូបដោយសត្វមួយដែលមានស្ថានដៃដូចកូនចង្កៀម។
សត្វទាំងឡាយដែលមានមុនវាមានឡើងពីសមុទ្រ ប៉ុន្តែត្រូវបានរើសយកឡើងពីដី
ដៃតំណាងឱ្យការលេចឡើងដោយសន្តតិវិធីនៃតំណែងសត្វមាននិមិត្តរូប។
«ស្ថានដៃដូចកូនចង្កៀម»

អ្នកកងលែហានរកឃើញទីជួរកករោនជាលើកដំបូងនៅតាមឆ្នងរេសមុខរអាមរិក ហានអ
សបុហយថាពួកគេមានមកដល់បុរេសេមួយដង្លែច្រុកពីការទាមទារដ៏ក្រអឺតក្រមរបស់
សាសនាហ្ន៎ និងពីអំណាចផ្តាច់ការនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សង្ខេ ពួកគេហោនសមរចេចិត្ត

កបង្កកើតរដ្ឋបាតិហាលមួយលើមូលដ្ឋានទូលំទូលាយនៃវិភាគស៊ីវិល និងសីលធម៌ខាងសាសនា។»

ប៉ុន្តែ សុំនាមគំនូរដ៏តឹងរឹងនៃខ្មែរខ្មែរនាយ
បង្កហេតុឲ្យយើងការពារសុខុមាលភាពនៃក្រុងនិងទីបំណងនៃភាពសន្តិភាពនេះ។
សត្រូវសាហាវដែលមានសុខដុមរងក្នុងច្បាប់ និងយាយដោយសំឡេងនាគ ហើយ
«ប្រើអំណាចទាំងមូលរបស់សត្រូវសាហាវទីមួយនៃចំពោះមុខវា»។ ទំនាយបុរាណថា
វានឹងប្រាប់ដល់អ្នកដទៃដែលនឹងលើកនៃដីឲ្យធុរច្បាប់សំណាកមួយដល់សត្រូវសាហាវ
ហើយថា «វាបង្កឱ្យមនុស្សទាំងអស់ ទាំងក្នុងទាំងធំ ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកក្រ
ទាំងអ្នកកសិករទាំងអ្នកជាប់បម្រើ
ឲ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃលើកនៃស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ឬនៃលើកនៃសំណាងរបស់ខ្លួន;
ហើយមិនឲ្យនរណាម្នាក់អាចទិញឬលក់បានឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ ឬឈ្មោះរបស់សត្រូវសាហាវ
ឬលើកនៃឈ្មោះរបស់វា»។ ដូច្នេះ ពួកស្តេចនិយម
ដើរតាមជំហានរបស់សាសនាហាហ្សាស៊ី។

«គឺនៃក្រុងពលនេះហើយដែលទេវតាទីបីគួរឲ្យមានយើងកំពុងហោះនៃកណ្តាលមួយ
បុរាណថា៖ “បើអ្នកណាច្បាប់បង្កគំរាមសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយទទួលសញ្ញារបស់វានៃលើកនៃសំណាង ឬនៃលើកនៃរបស់ខ្លួន
អ្នកនោះនឹងដឹកសុភវិបល្លាសព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដែលមានចាក់ចេញដោយឥតលាយចូលក្នុងពងនៃស្រទាប់ដីក្រវាធរបស់ទ្រង់។”
“នៃទីនេះមានពួកអ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿនៃព្រះយស្សី។”
ដោយមានភាពផ្ទុយគ្នាខាងច្បាប់លាស់នឹងលោកិយ
មានក្រុមក្នុងមួយឈ្មោះម្នាក់
ដែលមិនព្រមដាក់ចេញពីភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះព្រះឡើយ។
ពួកគេនេះហើយជាអ្នកដែលអសោយបាននិយាយអំពីថា
ជាអ្នកជួសជុលការបំបែកក្នុងដែលមានកើតមានឡើងនៃក្រុងក្រីក្រវិន័យរបស់ព្រះ
ជាពួកអ្នកដែលកំពុងស្ថាបនានូវលំដាប់ក្របណ្តាញឡើងវិញ
លើកស្ទួយគ្រឹះរបស់មនុស្សជាតិច្បាស់នៃជំនាន់ឡើងវិញ។»

«ការព្រមានដ៏ឱឡារិកបំផុត និងការគំរាមកំហែងដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចបំផុត
ដែលផ្តល់ឲ្យយើងនូវការកាន់មនុស្សលោក
គឺជាសេចក្តីដែលមាននៃក្រុងសាររបស់ទេវតាទីបី។ អំពើហាបដែលនាំឲ្យព្រះពិរោធរបស់
សំពះជាមុច្ចាស់ផ្តល់កំច្ចះមកដោយឥតលាយឡំដោយសេចក្តីមតេតា
គួរតែជាអំពើដែលសាហាវយង់យុនដបំផុត។
តើពិភពលោកគួរឲ្យទុកឲ្យស្ងួតនៃក្រុងសេចក្តីងងឹត
ចំពោះធម្មជាតិនៃអំពើហាបនេះឬ?—មិនមែនដូច្នោះឡើយជាដាច់ខាត។
ព្រះជាមុច្ចាស់មិនប្រើវត្ថុដូច្នេះចំពោះសត្រូវលោករបស់ទ្រង់ឡើយ។ ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់
មិនដែលគួរឲ្យមានយកមកដាក់ទោសលើអំពើហាបដែលប្រើវត្ថុដោយអវិជ្ជាឡើយ
។ មុនពេលការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមាននាមកលើផែនដី
នោះពន្លឺទាក់ទងនឹងអំពើហាបនេះគួរតែគួរឲ្យមានបង្កហេតុដល់ពិភពលោក
ដើម្បីឲ្យមនុស្សសាសនាដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាការជំនុំជម្រះទាំងនេះគួរឲ្យមានបុរិសភាព
ហើយដើម្បីឲ្យមនុស្សមានឱកាសគេចផុតពីវា។»

«សារដល់មានការព្យាបាលនេះ គឺជាសារចុងក្រោយដល់គ្រូបុរាណ
មុនពេលការបរិក្ខេបមុនដៃនៃព្រះរាជបុត្រានៃមនុស្ស។
ទិសមុគ្គាល់ទាំងឡាយដល់ទ្រង់ផ្ទាល់បានប្រទាន បានប្រកាសថា
ការយាងមករបស់ទ្រង់ជិតមកដល់ណាស់។ អស់រយៈពេលសុទ្ធជិតស្រស់ស្រាយនាំមកហើយ
ដល់សាររបស់ទេវតាទីបីបានបន្តលឺឡើង។ នៅក្នុងនូវទ្រង់ជិតនៃការតស៊ូដ៏ធំនោះ
មានមនុស្សពីរក្រុមគ្រូបុរាណបង្ហាញឡើង គឺពួកអ្នកដល់ «ថ្វាយបង្គំសុំស្រឡាត់
និងរូបរបស់វា» ហើយទទួលសញ្ញារបស់វា និងពួកអ្នកដល់នៃទទួល
«ត្រូវរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស»
ដល់មានព្រះនាមរបស់ព្រះបិតាសរសេរលើច្បាប់របស់ពួកគេ។
នេះមិនមែនជាសញ្ញាដល់អាចមើលឃើញដោយភ្នែកទេ។
ពេលវេលាមានមកដល់ហើយ
ដល់អស់អ្នកណាដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសេចក្តីសង្ស័យគ្រោះនៃព្រលឹងរបស់ខ្លួន
គួរតែស្វែងរកដោយស្មោះត្រង់ពីចិត្ត និងដោយភាពគួរឲ្យគោរពថា
ត្រូវរបស់ព្រះគឺជាអ្វី? ហើយសញ្ញារបស់សត្វគឺជាអ្វី?
តើយើងអាចជឿសាងមិនឲ្យទទួលបានដោយរបៀបណា?»

«ត្រូវរបស់ព្រះ គឺជាសញ្ញា ឬគ្រូរឿងសម្គាល់នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់ទ្រង់
គ្រូបុរាណយើងនៅក្នុងបញ្ញត្តិទីបួន។
នេះជាបញ្ញត្តិមួយគត់ក្នុងក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់
ដល់ចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់ព្រះជាព្រះបង្កកើតស្ថានសួគ៌ និងផែនដី
ហើយបង្អែកយ៉ាងច្បាស់លាស់ព្រះដ៏ពិត ចេញពីព្រះក្នុងក្រលាយទាំងអស់។
នៅទូទាំងបទគម្ពីរ សេចក្តីពិតអំពីព្រះចេញតាមការបង្កកើតរបស់ព្រះ
គ្រូបុរាណលើកឡើងជាភស្តុតាងថា
ទ្រង់ខ្ពង់ខ្ពស់លើសអាទិទេពរបស់សាសន៍ដទៃទាំងអស់។»

«ថ្ងៃសប្តិប័ទ្ធដល់បានបង្កគាប់ដោយបញ្ញត្តិទីបួន
គ្រូបុរាណបង្កកើតឡើងដើម្បីរកដល់កិច្ចការនៃការបង្កកើត
ដូចនេះដើម្បីរកស្វែងគំនិតរបស់មនុស្សសម័យខ្លះទៅកាន់ព្រះដ៏ពិត
និងមានព្រះជន្មមរសជានិច្ច។ បុរសិបប័ទ្ធគ្រូបុរាណកាន់រកស្វែងជានិច្ច
មិនដល់នឹងមានអ្នកថ្វាយបង្គំប្រកាស អ្នកមិនជឿថាមានព្រះ
ឬអ្នកមិនមានជំនឿឡើយ។
ការគោរពរកស្វែងបរិសុទ្ធច្បាស់ថ្ងៃសប្តិប័ទ្ធរបស់ព្រះ
នឹងបាននាំគំនិតរបស់មនុស្សទៅកាន់ព្រះអង្គគឺជាព្រះអ្នកបង្កកើតរបស់ពួកគេ។
វត្ថុទាំងឡាយក្នុងធម្មជាតិនឹងបាននាំឲ្យពួកគេនឹកចំពោះព្រះអង្គ
ហើយវត្ថុទាំងនោះនឹងបានផ្ទេរវិបល្លាសអំពីព្រះចេញតាម
និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ។ ថ្ងៃសប្តិប័ទ្ធបញ្ញត្តិទីបួន
គឺជាត្រូវរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស។
វាចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់ព្រះថាជាព្រះអ្នកបង្កកើត ហើយជាសញ្ញានៃសិទ្ធិអំណាច
ដ៏គួរឲ្យគ្រូបុរាណបង្កកើតលើសត្វមានជីវិតទាំងឡាយដល់ព្រះអង្គបានបង្កកើត»។

«ដូចនេះ តើអ្វីទៅជាសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ បើមិនមែនជាសប្តិប័ទ្ធក្នុងក្រលាយ
ដល់លោកិយបានទទួលយកជំនួសសប្តិប័ទ្ធពិតនោះ?»

«សេចក្តីប្រកាសព្យាករណ៍ដល់ថា អំណាចសម្រេចប៉ាបនឹងលើកតម្កល់ខ្លួនឡើង
លើអស់ទាំងអ្វីដែលគ្រូបុរាណហៅថាព្រះ ឬដែលគ្រូបុរាណថ្វាយបង្គំ នោះ

មានសម្បទាឡើងយ៉ាងគួរឲ្យកត់សម្គាល់
ក្នុងការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របច្បាប់ដល់ប្រជាជនដែលបានប្តឹងបណ្តឹង។ នៅតុលាការ
ទីក្រុងនៃដីដែលបានប្តឹងបណ្តឹងរបស់សម្តេចបាបក្សរមានគោរពលើសច្បាប់ស្របច្បាប់របស់ព្រះ
៖ នៅទីនោះ
មនុស្សសន្តិវិធីបាបក្សរមានលើកកម្ពស់ឡើងលើព្រះអង្គគបដកកើតសុចានស្តី
និងផែនដី។»

«អស់អ្នកដែលអះអាងថា ព្រះគ្រីស្ទមានផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របច្បាប់
កំពុងតែផ្សព្វផ្សាយដោយផ្ទាល់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
ក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ទ្រង់លើក្នុង ទ្រង់មានប្រកាសថា៖ “កុំគិតថា
ខ្ញុំមានមកដើម្បីលុបបំបាត់ក្រឹត្យវិន័យ ឬពួកហោរា;
ខ្ញុំមិនមានមកដើម្បីលុបបំបាត់ទេ គឺមកដើម្បីបំពេញឲ្យសម្បូរ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ដរាបណាផ្ទៃដីនេះ និងផែនដីនេះ
នោះមិនមែនសូម្បីតែអែកសរតូចមួយ ឬសញ្ញាតូចមួយណា
នឹងក្នុងដុតពីក្រឹត្យវិន័យឡើយ ទាល់តែរាប់ទាំងអស់មានសម្បូរ។ ដូច្នេះ
អ្នកណាដែលនឹងបំពានបញ្ញត្តិក្នុងបំណងមួយក្នុងចំណោមបញ្ញត្តិទាំងនេះ
ហើយបង្កើនមនុស្សឲ្យជឿដូច្នោះផង អ្នកនោះនឹងគួរហៅថា
តូចបំផុតក្នុងនគរសុចានស្តី; ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាម
ហើយបង្កើនបញ្ញត្តិទាំងនោះ អ្នកនោះនឹងគួរហៅថា
ធំក្នុងនគរសុចានស្តី។”»

«កាតូលិករួមទទួលស្គាល់ថា ការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របច្បាប់
គួរមានផ្ទៃដីឡើងដោយក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេលើកយកការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចនេះផ្ទាល់
ជាភស្តុតាងនៃសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ក្រុមជំនុំនេះ។ ពួកគេប្រកាសថា
ដោយការកាន់តាមចុងដីមួយនៃស្រុកជាចុងស្របច្បាប់
ពួកប្បត្តិសេចក្តីកំពុងទទួលស្គាល់អំណាចរបស់នាង
ក្នុងការចងចាំបំបាត់អំពីកិច្ចការដ៏ទៃទៀត។
ក្រុមជំនុំមិនមានលះបង់ការអះអាងរបស់នាងអំពីភាពមិនអាចខុសឆ្គងមានឡើយ
ហើយនៅពេលដែលពិភពលោក
នឹងក្រុមជំនុំប្បត្តិសេចក្តីទទួលយកចុងស្របច្បាប់ក្នុងកុលាយ
ដដែលនាងមានបង្កើតឡើង
ពួកគេក៏ដាក់ស្តីកំពុងទទួលស្គាល់ការអះអាងរបស់នាង។
ពួកគេអាចយល់ទៅសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកសាវ័ក និងបុព្វបុរសនៃក្រុមជំនុំ
ដើម្បីការពារការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចនេះ ប៉ុន្តែភាពមិនត្រឹមត្រូវនៃហេតុផលរបស់ពួកគេ
អាចគួរមានមើលឃើញយ៉ាងងាយស្រួល។
អ្នកកាន់សាសនាប៉ាបនូតាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការមើលឃើញថា
ពួកប្បត្តិសេចក្តីកំពុងបោះបង្គោលខ្លួនឯង
ដោយស្មើគ្នាចិត្តបិទភ្នែករបស់ខ្លួនចំពោះអង្គហេតុនៃកែវឆ័យនេះ។
នៅពេលដែលសុចានស្តីនៃអំណាចនៃទទួលបានការគាំទ្រ គាត់ក៏រាយឡើង
ដោយមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ថា នៅទីបំផុតនឹងនាំយកពិភពប្បត្តិសេចក្តីទាំងមូលឲ្យ
ស្ថិតនៅក្រោមទង់ជាតិរបស់ខ្លួន។» Signs of the Times, November 1, 1899.